

Frenumerata.

W Warszawie: rocznie rs. 6, półrocznie rs. 3, kwartalnie rs. 1 kop. 50, miesięcznie kop. 50. Za odnośzenie do domu dopłaca się kop. 5 miesięcznie. Numer pojedynczy kop. 5.

Na prowincji i w Ces.: roczn. 9, półroczn. 4 k. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, za 2 miesiące w tym samym kwartale rs. 1 k. 75, za 2 miesiące w oddzielnych kwartałach rs. 2, miesięcznie rs. 1.

Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 20.

Dziś: śś. Wiktora i Wiktoryna M.
Jutro: ś. Tomasza z Akwinu Wyzn.
Środa: ś. Jana Bożego i Beaty P.
Czwartek: s. Franciszki Wdowy.

KURJER WARSZAWSKI.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY DRUGI.

Rękopisma nadsyłane do Redakcji nie zwracają się.
Ogłoszenia i prenumerata przyjmują się w kantorze Kurjera Warszawskiego codziennie od godz. 9-tej rano do 6-tej wieczorem, w niedziele i święta od godz. 11-tej do 1-ej w południe.

Table with 3 columns: Wschód słońca, Długość dnia, and Adres Redakcji. Wschód słońca o godzinie 6 minut 38. Zachód " " 5 " 46. Długość dnia godzin 11 minut 5. Przybyło " " 3 " 28. Adres Redakcji "Kurjera Warszawskiego" Plac Teatralny Nr 5, dom W. L. Zabłockiej.

Ogłoszenia.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop. — Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop. — Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz drobnego pisma lub też jego miejsce, pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop. — Małe ogłoszenia: za jeden wyraz pierwszy raz 2 kop., każdy następny raz 1 1/2 kop. — Z wyjątkiem oświadczeń do "Nekrologji", wszelkie ogłoszenia muszą być z dnia na dzień podawane.

Piątek: 40 Męczenników.
Sobota: ś. Konstantyna Biskupa.
Niedziela: ś. Grzegorza Papieża D. K.
Poniedziałek: śś. Nicefora B. i Modesty P

W dniu wczorajszym w kościele św. Ducha (po-paulińskim) w czasie odpustu odbytego na pamiątkę św. Kazimierza Królewicza, sumę celebrował Jks. R. Jankowski, słowo Boże głosił Jks. Wł. Siewierski.

W kościele archikatedralnym wotywę literacką odprawił Jks. J. Dębicki, celebrantem mszy wielkiej był Jks. J. Borzewski, kanonik metropolitalny, a kazanie w czasie takowej wypowiedział Jks. H. Szczepkowski.

Na popołudniowym nabożeństwie pasyjnym świątynie Pańskie przepełnione były pobożniami.

Jutro przypada nabożeństwo pasyjne w kościele św. Franciszka Serafickiego (po-franciszkańskim), przy ulicy Zakroczymskiej; kazanie na takowem miewać będzie w ciągu całego postu Jks. P. Majewski.

Na dzień jutrzejszy przypada na pamiątkę św. Tomasza z Akwinu odpust w kościołach: św. Jacka przy ulicy Freta i św. Jana Bożego przy ulicy Bonifraterskiej, lecz takowy odłożonym został w obudwu kościołach na niedzielę, t. j. 12-go b. m., wszakże w kościele św. Jacka odbędzie się jutro o godzinie 10-ej zrana wotywa bractwa siostr św. Anny.

Św. Tomasz z Akwinu, urodzony w r. 1224, pochodził ze starożytnego domu hrabjów Aquino w kraju neapolitańskim. Pobierał nauki w Neapolu. Mimo otaczających go ziemskich pokus, młody student poważnie się zastanawiał nad nieością wszech rzeczy. Pokora jaką wyznawał zbliżyła go do dominikanów w Neapolu, z którymi wszedł w ścisłe stosunki, i mimo przeszkód ze strony ojca wstąpił do ich zakonu. Przed matką swoją ukrywał się musiał; wreszcie z jej wpływu został aresztowany i do rodzinnego zamku Rocassieca wprowadzony. Tu stawiano rozliczne siła na jego niewinność—ale na próżno. Zwrócono Tomasza dominikanom po upływie roku. Oddany też naukom, przy ciągłej skromności i świątobliwym życiu, w r. 1248 ukończył nauki teologiczne, a w r. 1257 uniwersytet paryski przyznał mu stopień doktora. Był on następnie profesorem w Paryżu, wykładając przedmioty o duszy, potędze Boga i t. d. Później uczył filozofji w Rzymie, Pizie i Bononji. Wreszcie zamieszkał

w klasztorze dominikanów w Neapolu i tu odmówił godności arcybiskupa, aby się mógł wyłącznie zajmować naukami i pracą. Wezwany w r. 1274 na sobór powszechny w Lugdunie, wybierał się w drogę, ale śmierć go zaskoczyła 7 marca w opactwie Pissanuova. Papież Jan XXII w r. 1323 zaliczył go w poczet świętych.

Przeгляд polityczny.

Pierwsze szczegóły o zbrodnym zamachu na życie królowej Wiktorji dadzą się dziś już zestawić dosyć dokładnie z telegramów do gazet zagranicznych. We czwartek o godzinie wpół do szóstej wieczorem, pociąg dworski przybył do Windsoru. Na dziedzińcu dworca zebrało się sporo publiczności, która przybyła, aby wedle zwyczaju przypatrzyć się powracającej z kilkodzielnego pobytu w Londynie królowej Wiktorji. Towarzyszyła jej córka, księżniczka Beatrycze. W chwili, gdy królowa wsiadała do powozu, mężczyzna, stojący w odległości 30 kroków pod filarami dworca, ubogo ubrany, wystrzelił z rewolweru. Strzał, jak wiadomo, chybił. Publiczność rzuciła się w mgnieniu oka na złoceńce, który nie spuszczał ręki z rewolwerem, zamierzał przeto widocznie strzał powtórzyć. Tymczasem jednak uderzenie go po ramieniu wytrąciło mu pistolet, który miał jeszcze cztery naboje. Studenci z Eton, którzy znaleźli się w większej liczbie pomiędzy publicznością, byliby rozszarpali złoceńce, gdyby intendentowi policji Hayesowi i nadbiegłym poliemenom nie powiodło się z rąk ich wydrzeć zbrodniarza.

Sprawcą zamachu jest Roderyk Maclean, mężczyzna około 32 lat wieku, wzrostu średniego, chudy. Ma on być rodem z Londynu, gdzie był komisantem, obecnie bez zajęcia. Twierdzi on też przed sądzją śledczym, że głód i nędza popchnęły go do zbrodni, że nie miał zresztą zamiaru zabić królowej i że nawet nie mierzył w jej osobę. Zaledwie go przyprowadzono do więzienia, zażądał pokarmu, gdyż, jak twierdzi, odbył pieszo podróż z Portsmouth do Windsoru, co go nadzwyczaj osłabiło. Faktem przemawiającym wszakże przeciw Macleanowi jest,

że dniem wprzód w jednej z gospód windsorskich traktował dosyć hojnie kilku towarzyszów i miał srebrne pieniądze. Pistolet jest zupełnie nowy. Maclean wynajął przed tygodniem mieszkanie w Windsorze a we czwartek na kilka godzin przed nadejściem pociągu dworskiego błąkał się po peronie dworca, tak iż naczelnik stacji, któremu wydał się osobą podejrzaną, usunął go z tamąd. Lekarz policyjny skonstatował, że zbrodniarz jest przy zdrowych zmysłach i nie zdradza żadnych poszlak obłąkania.

Znaleziono przy nim książkę z notatkami, w których parę zapisek mogłoby rzucić niejakie światło na tajemniczą zbrodnię. W jednym miejscu znajduje się notatka tej osnowy: "Gazeta Reynolda (znany tygodnik demokratyczny) podaje najtrafniejsze idee o różnicy klas, dzielącej społeczeństwo angielskie. Uwieliwiam wygłoszone swobodnie zasady niepodległego myślicielea". Podpisano: Roderyk Maclean, d. 27 lutego 1882, w Windsorze. Znaleziono także kartkę z notatką: "Cztery krople słodkiego nitratu i pół szklanki wody". Na jednej stronicy znalezionej książeczki stoi wypisane wielkimi literami: "Czwarta droga, romans Roderyka Macleana".

Z tych luźnych urywków możnaby się domyślać, że Maclean należy do niemałego dzisiaj zastępu głów przewróconych socjalno-demokratycznemi ideami wywrotu, które w umysłach pozbawionych inteligencji krystalizują się rychło w ideę mordy politycznego, bez zdania sobie sprawy z praktycznych celów i skutków zbrodni. Na razie brak wszelakich wskazówek do bliższego ocenienia charakteru popełnionej zbrodni, a nawet na wyjaśnienie poczekać będziemy musieli jeszcze dni kilka, ponieważ śledztwo po pierwszym posłuchaniu piątkowym zostało odroczone do d. 10 b. m.

Jak powszechnem było w pierwszej chwili mniemanie, że zbrodnia Macleana zalicza się do szeregu mordów politycznych, z których wiąże się agitacja irlandzka, dowodzi nietylko pierwszy nasz telegram piątkowy o zamachu, w którym zbrodniarza poczytano za irlandczyka, ale i stanowisko obronne, jakie zaraz nazajutrz zajęła prasa irlandzka wobec zamachu. Organa ligi w Dublinie usiłują dowieść

KARZEŁ DYPLOMATA

POWIEŚĆ HISTORYCZNA

przez

T. T. Jeża.

TOM I.

(Dalszy ciąg. — Patrz № 51.)

Do ludzi tych należeli, naprzód, rodzice, którzy mu od czasu do czasu listownie błogosławieństwo, przestrogi i nauki przesyłali, donosząc o zaszyłych w rodzinie zdarzeniach ważniejszych, o takich na przykład jak: żółw z braci ożenił się, ów żołnierzem został, inny sukienkę duchowną przywdział, inny znów w świat ruszył i wieści o sobie nie daje. Ojciec nie omieszkiwał nigdy o Francji pro memoria wspominać, jeżeli nie w liście, to bodaj w przypisku i uskarżać się na obrzydliwości kacerskie, wyprawiające się nietylko już w Prusach książęcych, nietylko w Prusach królewskich, ale w płockiem nawet, w biały dzień, przy świetle słonecznym.

Należeli do ludzi tego rodzaju siostra i szwagier, którzy mu rodzaj pewien szacunku okazywali i u których schodził się często z francuzem, mówiącym z nim pół żartem, pół poważnie o rzeczach poważnych i udzielającym wskazówek, które mu do poznania dawały, że nie jest on zerem w szeregach ludzkości, że jest cyfra, której dodatnia lub ujemna wartość od niego samego zależy. Francuz ów jednak znikł z Krakowa; wyjechał i nie powrócił więcej;

przed wyjazdem atoli zostawił mu, na pamiątkę ni-by, napomnienie, które w umyśle Janka utkwiło.

— Człowiek — powiedział od niechęci — jeżeli zmarnieć nie chce, wytknąć sobie powinien cel w życiu i do celu tego podążać wytrwale...

— Cel w życiu?... jaki cel?... — zapytywał siebie Janek nieraz. — Jaki ja cel wytknąć sobie mogę?...

Przychodziła mu wówczas na myśl Francja, którą ojciec w głowie jego pro memoria ulokował.

— Ojciec mój, na wiosce siedzący, ma cel... — powiedział sobie. — A ja?...

Cel zasłaniała przed oczami jego obłoczna jakaś Laura, widziana przez pryzmat sonetów Petrarcki, a więc taka, której ani we fraucymerze królowej, ani w Krakowie nigdzie nie było.

Niekiedy, patrząc na szwagra i na siostrę, na działki ich, które im przybywały, na żywot spokojny, dostatni a skromny, jaki oni prowadzili, w głowie mu strzelało: czyby nie taki wytknąć sobie cel?

— Ale... — odpowiadał sam sobie i na „ale“ tem poprzestawał, lękając się zaopatrzyć je w motyw, a to dla tego, ażeby motyw nie wykazały mu czegoś takiego, coby go o rozpacz przyprawiło.

O! to też rozpacz w głębi duszy jego wyla i on ją tam, w głębi, pozostawiał, myśląc, że na wydobyć jej z tamąd zapóźno nie będzie nigdy.

Jeszcze jednym człowiekiem, co go po 1: z: traktował, był wielki książę, królewicz. Przed ów-lewiczem wymieniłby należało króla, gdyby król znał coś pod koniec żywota swego, targanego wiehzeniami Bony. Król z pola zeszedł; starzec niedoleźniał; mógł niewiele w sprawach państwowych, nie mógł nic w zakresie sfery dworskiej, w której prawem stało się słowo królowej. Dla tego w wylcza-

niu tem ludzi, godzącym Janka z ludzkością, króla pomijamy, wymieniając jeno Zygmunta-Augusta, przechowującego zawsze dla niego w sercu swoim, jeżeli nie przyjaźń wyraźną, to względność, pozostającą z przyjaźnią w powinowactwie bliskiem. Wpływały na to wspomnienia nauki wspólnej. Zygmunt-August znał wartość Janka i gdy co Janek do niego mówił, słuchał go uważnie, gdy co Jankowi odpowiadał, odpowiadał na serjo. Tyczyło się to, rzecz prosta, nie spraw publicznych, lecz przeważnie, wyjącznie prawie stosunków dworskich, osnuwających królewicza niby siatką pajęczą, tkaną paluszkami nimf zamkowych. Ileż to razy wielki książę, za sprawą Janka, siatkę ową przebijal! Zrazu przebijal ją za każdą zosobną okazją. Janek charakteryzował nimfę, co takową nastawiła; wykazywał ujemne jej strony, ułomności, braki niedostrzegalne, dodatki zbyteczne i neutralizował młodzięcą królewicza ochotę zawikłania się w roboty podejrzone. Następnie, wynalazł wyraz jeden i wyraz ten wypisał na sztandarze, powiewającym nad hufcem, dobieranym przez Bonę na usidlenie i obezwładnienie syna. Rycerki, hufce ów składające, nazwał „pajęczykami“. Wyraz ten podobał się wielce młodemu księciu; znalazł go trafnym; uśmieł się z niego do łez. I co więcej, wyraz ten oczy mu otworzył bardziej i skuteczniej, aniżeli nieme protestowanie starego ojca i wymowne upominania meżów poważnych i enotliwych, takich, jak kasztelan, Jan Tarnowski, jak biskup krakowski, Samuel Maciejewski, jak biskup przemyski i kilku innych.

— Pajęczyce!...

(Dalszy ciąg nastąpi.)

swojej partji w zamachu Macleana tem, że znany agitator amerykański O'Donnovan Rossa pomiędzy środkami walki przeciw rządowi i społeczeństwu angielskiemu przyjął nawet wysadzenie Londynu dynamitem w powietrze, a nigdy nie wspominał o zamordowaniu królowej. Argument to bardzo powierzchowny i jakkolwiek niema dotąd wskazówek, ażeby Maclean miał towarzyszących lub należał do jakiej partji politycznej, to nic nas dotąd nie zmusza do przyjęcia za pewnik, że zbrodnia jego nie wiąże się ze sprawą irlandzką.

Królowa Wiktorja okazała w chwili zamachu wielką przytomność; bez śladów wielkiego wzruszenia wsiadła do powozu i odjechała do rezydencji królewskiej, gdzie też spokojnie spożyła śniadanie w oznaczonej godzinie. Do Londynu nadeszła wiadomość o zamachu o godzinie 7 i lotem błyskawicy rozbiegła się w parlamencie, w teatrach, klubach i na ulicy. Wzburzenie zapanowało ogromne; skwery zaludniły się tłumami publiczności. Książę Walji polecił niezwłocznie odczytać ze sceny w teatrze Her Majesty telegram, donoszący o szczęśliwym ocaleniu królowej. Jeszcze w ciągu nocy nadeszły do Windsoru telegramy od cesarzów niemieckiego, rossyjskiego, austriackiego i wszystkich zresztą monarchów, ambasadorów, ministrów i t. p.

Nazajutrz gromadnie zapisywano swoje nazwiska w pałacu Buckingham, do Windsoru przez cały piątek napływały depesze z całego świata. Królowa wraz z księżniczką Beatrycą odbyła w piątek przejażdżkę po ulicach Windsoru, witana przez lud z uniesieniem.

Z Rzymu donoszą w ostatnich dniach uporeczywie o zachwianiu się układów p. Schloetzer z msgr. Jacobinim. Kreuz-Zeitung twierdzi jednak, że dopiero za parę tygodni przyjdzie do rozważania zasadniczych i decydujących punktów ugody.

Operacje wojsk austriackich przeciw powstańcom hercegowińskim zbliżają się ku schyłkowi. Po zdobyciu głównych stanowisk powstańczych pod Kalinowcami i Gławaticzewem w dniu 23 b. m., i po należytem umocnieniu zajętych pozycji, zarządził niezwłocznie fmp. Jowanowicz dalszy ruch osadzający. Siły powstańcze skoncentrowały się po wyparciu ich z powyższych pozycji — w Uloku. Wyprawiono zatem znowu z trzech stron kolumny, celem ostatecznego zgniecenia ich. Z Newesynja wysłała brygada generała Czwaita w kierunku wschodnim, od północy podążał pułkownik Haas, od południa generał Sekulicz. Wszystkie trzy kolumny uderzyć miały koncentrycznie na pozycję Uloku. Dnia 26 z. m. brygada generała Czwaita znalazła się już o cztery kilometry przed Ulokem w obliczu znacznych sił przeciwnika, rozłożonych w starannie i umiejętnie obwarowanej pozycji na wzgórzach, zwanych Czerwne Klanae. Wzgórz tych nie można było atakować z frontu, ponieważ nad doliną, ścielącą się przed nimi, panował od prawego boku grzbiet najeżony pięciu karaulami (drobnymi warowniami) i obsadzony przez powstańców.

Potrzeba zatem było pierwzej zdobyć tę wysoką, na 1,300 metrów wzniesioną pozycję. Jen. Czwaita uderzył przede na nią, wpiwając obsaczywszy ją dokola i po czterogodzinnej zaciętej walce zdobył. Wzgórze to panuje nad Ulokiem i nad resztą stanowiska obronnego. Walka trwała od godziny 12 1/2 w południe do 7 1/2 wieczorem i skończyła się spehdeniem oddziałów powstańczych ze wszystkich pozycji bronionych Uloka. Było to, jak się zdaje, najpoważniejsze dotąd starcie, ponieważ wedle raportu jen. Czwaita, ze strony wojska było 24 zabitych i rannych. Nazajutrz o 6-ej zrana naciągnięła kolumna jen. Sekulicza; o 7-ej rozpoczęto skombinowany atak na miasto. Najgorętsza walka skoncentrowała się około mostu, wiodącego nad Narentą. Już po południu większa część miasta była w rękach wojska, a gdy o godzinie 6-ej wieczorem zjawiała się na placu boju i trzecia północna kolumna pułk. Haasa, resztki oddziałów powstańczych rozpierchły się, głównie w kierunku północno-wschodnim ku Lelja-Planina.

W bitwie tej ze strony hercegowińskiej walczyły cztery oddziały: Tungusa, Omera Zuticza, Cekulicza i Kurtowicza w sile około 1,200 ludzi, rozłożonych wśród wybornej pozycji, dominującej nad kolumnami austriackimi. Beg Jasiez został wzięty do niewoli, Tungusa miał przedrzeć się do Czarnogórze.

Późniejsze raporty z dnia 1-go i 2-go b. m. donoszą już tylko o ściganiu drobnych, rozbitych grup po kilkadziesiąt ludzi, które usiłują wymknąć się ku granicy czarnogórskiej. Archimandryta klasztoru Dusze zjawiał się przed fmp. Jowanowiczem z propozycją złożenia broni przez powstańców pod warunkiem bezwarunkowej amnesji. Głównodowodzący wojskiem austriackim odrzekł wszakże, iż przyjmie tylko poddanie się na łaskę i niełaskę. Ciągłe bowiem buntowanie hercegowińców, które przeszły już w krew i tradycję tego ludu, przekonały rząd, iż po-

trzeba raz stanowczo przykładnym i bezwzględnie ukaraniem winnych odebrać niespokojnej ludności ochotę do ponawiania buntów. Podobną odpowiedź dał deputacji powstańców krywoszańskich komendant temtejszej dywizji.

Gladstone uznał niewystarczającym oświadczenie komitetu izby lordów, iż takowy zamierza tylko w ogólnych formach zbadać wpływ nowych ustaw na stan rzeczy w Irlandji, nie naruszając trybunałów sądowych i nie poddając krytyce wydanych przez takowe rozjemczych wyroków. Wskutek tego izba gmin dnia 2-go b. m. obradowała dalej nad rezolucją Gladstone'a; po za kulisami parlamentu niewątpliwie wszakże toczy się muszą układy o przeprowadzenie kompromisu.

Dnia 3-go b. m. Worms w izbie niższej wniósł swoją dawno zapowiadaną interpelację w sprawie prześladowania żydów w Rosji, żądając, aby rząd, bądźto we własnym imieniu, bądź wspólnie z innymi mocarstwami, ofiarował swoje „dobre usługi“ rządowi rosyjskiemu, celem wywarcia wpływu na zgodne z zasadami humanitarnymi rozwiązanie sprawy. Po przemowie Gladstone'a, w której tenże wykazał niemożliwość dyplomatycznego wdania się w sprawę wewnętrzną obcego mocarstwa, po przyłączeniu się do wniosku Wormsa przewodcy torysów, sir Stafforda Northcote i zapewnieniu Dilkego, iż rząd nie omieszką w sposób prywatny i przyjacielski użyć swojego wpływu, Worms cofnął interpelację.

Z New-Yorku.

EPILOG PROCESU GITEAU.

Wiadomość o wydanym w sprawie Giteau wyroku rozeszła się po mieście lotem błyskawicy i przyjęta była z największą radością przez ogół mieszkańców.

Przysięgli po długim odosobnieniu mogli nareszcie wrócić do swoich zajęć i rodzinnego życia. Oklaski grmiące w sali znalazły odbicie w prasie. Wśród ogólnego zadowolenia iły popłynęły tylko z jednych oczu pani Scoville, siostry przestępcy, która do chwili ostatniej miała nadzieję, że wyrok zapadnie uniewinniający.

Gdy podsądny, po wysłuchaniu skazania, zagroził, że krew jego spadnie na głowy przysięgłych, ludność tymczasem wyprawiała im serenady pod oknami a w miejscach publicznych na cześć ich brzmiała fanfara. Dawno już w miastach amerykańskich radość nie była tak widoczna, jak obecnie; wypłynęła z domów na ulicę, zapełniając krzykiem i śpiewem place publiczne i zaułki. Zdawało się, że odwet na jednym zbrodniarzu obchodzi się uroczyście, jak zwycięstwo!

Było to istotnie zwycięstwo po 72 dniach ciężkiej walki, w której sąd miał przed sobą zdrowego na umyśle warjata, szalem przestępczym tak oślepionego, że chciał zburzyć publiczny spokój. Zdaje się, że ten wzgląd wpłynął najwięcej na werdykt, bo gdy Scoville po wysłuchaniu go zażądał, aby zbieżano głosy od każdego z członków jury osobno, tenże sam wynik rezultat. W ten sposób ostatnia deska ocalenia zawiodła.

Pozostała jeszcze apelacja, z której nie zaniebano korzystać przed upływem dni 4 po wydaniu wyroku, jako w czasokresie przez ustawę wskazanym. Jedną z głównych jej zasad ma być fakt, że wyrok był wydany po ukonczeniu posiedzenia. Jeżeli ten pozór będzie uznany za dostateczny, to proces musiałby wznowionym być od samego początku przy innym składzie sędziów.

Nadzieje wszelako przestępcy nie mają w tym względzie żadnej szansy, ponieważ w Ameryce opinia publiczna gardzi formalnościami a ogół już i tak jest rozdrażniony powolnym przebiegiem sprawy, w której wszyscy zbyt jasno winy przestępcy dowodzi, aby o niej wątpić można było; pomimo tej oczywistości wszelako, magistratura musi działać ostrożnie, bo tu nie chodzi o sprawę zamachu, lecz o całe stronnictwo polityczne.

Giteau wiedział, czego żądał... posada, rozgłos łaskotały jego próżność, lecz i stalwartów od pewnej z nim solidarności uwolnić nie można, bo i oni w mętnej wodzie zbrodni ryby łowić pragnęli; przysięgli więc nie samego Giteau sądzili, ale całą partję, co zresztą Scoville w swojej obronie zaznaczył, wskazując palcem Conelinga i Granta jako współwinnych.

Skazanie tymczasem nie traci czasu i tworzy sobie stronnictwo ad hoc. Niektóre gazety pośredniczą tej sprawie, zamieszczając jego manifesty, mnóstwo osób, zwłaszcza dam, z nim koresponduje, aby pozyskać autografy ekscentrycznego królobójcy. Słowem, co najzupełniej odpowiada życiu miejscowemu, wobec ogólnego zadowolenia z wyroku, na-

stępnie tu i owdzie reakcja, z której zręczny szubienicznik pragnąłby korzystać.

Jedną ze sztuk tego rodzaju odegrał on z powodzeniem przed kilku tygodniami. Rzeźbiarz Mill pragnął mieć odlew jego cennego oblicza i prosił go o zdjęcie maski. Giteau zgodził się, lecz nie chciał za nie ogolić brody, gdy ta, wedle jego zdania, do daje mu wdzięku, pokrywając wystający podbródek i zadługi nos. Wówczas zręczny artysta odwołał się do pochlebstwa, upewniając przestępcę, że wszystkie znakomości pozbywały się brody przy zdejmowaniu gipsowej maski, i że długi nos właśnie dowodem jest silnego charakteru!

Podlechany zbrodniarz zdecydował się złożyć w ofierze swoją ozdobę, a podczas operacji uśmiechał się słodko, marząc, iż rysy jego przejdą do potomności; przez kilka dni następnym wypytywał rzeźbiarza, jakie ma przeświadczenie o jego nosie, a gdy otrzymał odpowiedź zadawalną, radość jego stała się widoczną.

Nazajutrz kilka dzienników o tym ważnym fakcie obwieściło światu, nadmienając, iż odtąd nikt wątpić nie będzie, że Giteau ma silną wolę i odwagę osobistą, bo nos jego przekonywa o tem; pomimo jednak tych zapewnień o męstwie osobistym, gdy Scoville zawiadomił go, że niema nadziei kasacji, dostał febrę i musiano wezwać lekarza, który mu zapisał... chinę.

Nie braknie w tej fazie pociesznych scen, rzucających także pewne światło na charakter skazancea.

Przed niedawnym czasem zatrzymał się powóz na podwórzu więziennym, z którego wysiadła młoda dziewczyna, zaopatrzona w pozwolenie widzenia się z przestępcą, któremu w długiej rozmowie wynurzyła, że miłość ją w te ponure progi przywiodła i że marzy o tem jedynie, aby jakimby kosztem zostać panią Giteau, i cieszyć się tym tytułem chociażby godzinę.

Więzień był tak upojony tem wyznaniem, że w oczach kręciły mu się łzy radości. Lecz jakież był żal jego, gdy mu powiedziano, że w obecnym stanie o małżeństwie ani myśleć może, zwłaszcza, iż jego pierwsza żona żyje. Wątpiwości zresztą w tym względzie przecięły wieczorne pisma, donosząc, iż, chora na umyśle, Małgorzata Jenkins, złożyła przestępcy wizytę, ofiarując mu swoją rękę.

Ze Giteau jeszcze długo zajmować będzie opinję publiczną to więcej niż pewno, bo w każdym społeczeństwie znajduje się dosyć osób, co śledzą *causes celebres* z pewnego rodzaju przyjemnością. Zresztą proces ten jest wykładnikiem całego stronnictwa, dla tego nie mógł ujść bez uwagi poważnej prasy. Temu przypisać należy, iż nie tylko pisma polityczne, ale i ilustracje poświęcały pomienionej materji swoje łamy.

Stan moralny przestępcy ulega w obecnej fazie tak licznym wpływom, że niepodobna go ująć w typ jednolity. Odrzucając materiał fantazyjny, obficie przez dziennikarstwo amerykańskie dostarczany, widzimy w jego usposobieniu ciągle zmiany. Raz godzi się z losem, pragnie tylko przypomnieć raz jeszcze społeczeństwu, że jest męczennikiem, drugi raz cała jego natura tchorzliwa buntuje się przeciw rasztowaniu, przyzem następują sceny gwałtowne, rozpaczliwe, w których widnieje cała gama uczuć instynktu zachowawczego.

Świadcowie tych wybuchów, podług ich własnego zeznania, odczuwają w danej chwili całą grozę upadku człowieka i obawy śmierci. Przestępca wpada wówczas we wściekłość, która, wyczerpawszy jego siły, kończy się odredwieniem. Niedawno atak podobny, z powodu pewnych komplikacyj, wywołał obawę o zdrowie więźnia stanu, skutkiem czego wezwano lekarza, który poświadczył ślady otrucia; niedługo jednak przekonano się, że tak nie jest, gdyż Giteau... przejadł się wgorzem!

Po przyjęciu do siebie oświadczył, iż bardzo lubi tę rybę.

Portunium mortis...

L. H. Pern.

Posiedzenie giełdowe.

W dniu wczorajszym, pomiędzy godziną pierwszą a drugą z południa, w sali gmachu giełdy, odbyło się posiedzenie ogólne zgromadzenia giełdowego.

Członków zgromadzenia przybyło 85.

Posiedzenie zajął p. Epstein, zapraszając na asesorów pp. Edwarda Jansena i Maurycego Mamrotha, a do trzymania pióra p. Wiktora Wertheima.

Z odczytanego sprawozdania przez sekretarza zgromadzenia obecni dowiedzieli się o stanie funduszy, dochodów i wydatków zgromadzenia w roku ubiegłym.

Z końcem roku 1880 kapitał zgromadzenia gieł-

dowego wynosił w papierach publicznych nominalnej wartości rs. 200 i gotowizną, na rachunek przekazowy w Banku dyskontowym rs. 2,768 kop. 63, remanent w kasie podręcznej giełdowej rs. 302 kop. 67.

Razem fundusze zgromadzenia czyniły rs. 3,071 kop. 30.

Dochody były następujące:

Remanent gotowizną do dnia 13 stycznia r. 1881 stanowił rs. 3,071 kop. 30, zaś od dnia tego do dnia 12 stycznia r. 1882 wpłynęło:

Za 75 biletów na miejsca siedzące w sali giełdowej por. 25 razem rs. 1875, za 200 biletów na miejsca stojące po rs. 12 — ogółem rs. 2,400, za 2,912 biletów jednorazowych po kop. 20 — rs. 582 kop. 40, tytułem kar za opóźnienie rs. 1,313 kop. 65.

Komorne od Towarzystwa wzajemnego kredytu dało rs. 3,000, od urzędu starszych zgromadzenia kupców rs. 600, razem rs. 3,600, za opłat rs. 50.

Procent z rachunku przekazowego w Banku dyskontowym wynosił rs. 1,546, kupony od pożyczek premjowych rs. 3,280, razem rs. 4,796, zaś po potrąceniu przypadających bankowi dyskontowemu procentów z rachunku bieżącego w ilości rs. 693, pozostało rs. 4,103.

Wpływ za zmianę cedułu uczynił rs. 4,050.

Ogółem otrzymano dochodu rs. 13,473 kop. 80.

Wydatki na płace dla urzędników, służby, na światło, opał, druki, prenumeratę gazet, depezes, opłatę procentów, wyniosły ogółem rs. 9,874 kop. 70.

Pozostaje tedy remanentu na rok bieżący rs. 3,599 kop. 18, z sumy zaś tej w kasie podręcznej giełdy rs. 431 kop. 54, a na rachunek przekazowy w Banku dyskontowym rs. 3,167 kop. 64.

Do uzupełnienia i objaśnienia sprawozdania powyższego służą następujące wiadomości:

Koszt gmachu giełdowego do dnia 13-go stycznia r. b. wynosił 92,950.

2) Na urządzenie sali giełdowej, jakoteż sali obrad wydatkowane na inwentarz dodziśdnia rs. 1,567 k. 18 1/2.

3) Dług przez zgromadzenie giełdowe zaciągnięty i przy zeszłym zamknięciu ksiąg wynoszący rs. 61,402 kop. 53, zmniejszył się do rs. 59,907 k. 57.

4) Od sum, które zgromadzenie giełdowe jest dłużne, uiszczono w roku ubiegłym rs. 3,668 k. 97.

Do ocenienia tego sprawozdania wybraną została przez aklamację ta sama komisja rewizyjna co w roku zeszłym.

Komisję składają pp. Herman Meyer, Otto Partowicz i Wiktor Wertheim.

Z kolei odczytany został projekt etatu wpływów i wydatków na rok bieżący.

Projekt ten etatowy przedstawia się następująco:

Dochody są tak przewidziane:

Z opłat od osób stałe na giełde uczęszczających za miejsca siedzące—rs. 1,875, za miejsca stojące—rs. 2,400, razem rs. 4,275.

Z opłat za jednorazowe wejście rs. 600.

Tytułem kar od osób spóźniających się na giełde rs. 1,300.

Za lokal w gmachu giełdowym Towarzystwa wzajemnego kredytu 3,000, od urzędu starszych rs. 600, od tegoż urzędu za opał lokalu rs. 50, razem rs. 3,650.

Z procentów od wpływów bieżących—rs. 25.

Ogół dochodów przewidziany jest przeto w sumie rs. 9,850.

Zamierzone są następujące wydatki:

Na płacę referentowi przy komitecie—rs. 480, pomocnikowi rs. 150, sekretarzowi giełdy rs. 600, dla szwajcara, woźnego i stróża po rs. 200 pensji.

Razem dla urzędników i służby tytułem pensji rs. 1,950.

Na liberję dla służby rs. 100, na opał i światło rs. 300, na druk i materiały piśmienne rs. 150.

Prenumerata gazet i kursów giełdowych telegraficznych zagranicznych—rs. 240, kupno i konserwacja ruchomości rs. 100.

Na amortyzację i opłatę procentów od kapitałów pożyczonych na kupno i przebudowanie gmachu giełdy przypada:

1) Towarzystwu wzajemnego kredytu 6% od kapitału w ilości rs. 239,004 k. 57 do końca 1881 roku niespłaconego — rs. 1,410 kop. 81; na amortyzację tegoż kapitału—rs. 1,589 kop. 19; razem rs. 3,000.

2) Urzędowi starszych zgromadzenia kupców 6% od kapitału rs. 36,000—rs. 2,160.

Urzymanie giełdy i różne ciężary przewidziane są w sumie rs. 750, zaś wydatki nadzwyczajne w sumie rs. 500.

Ogółem tedy wydatki przewidziane na rok bieżący w sumie rs. 9,250.

W przedmiocie projektu etatu budżetowego proponował p. Peretz zwiększenie wydatku na depezes taksacyjne.

Przewodniczący na interpelację tę odpowiedział, iż skoro okaże się potrzeba, wydatek na depezes

zostanie zwiększony, a powiększenie to przedstawione będzie zgromadzeniu do zaakceptowania.

Była to jedyna uwaga, uczyniona w kwestji projektu etatu, który następnie został zatwierdzony przez aklamację.

Za dwa tygodnie odbędzie się drugie posiedzenie na giełdzie.

Komisja rewizyjna przedstawi relację o przejrzaniu sprawozdania, jakoteż odczytany będzie raport o czynnościach komitetu giełdowego w roku zszłym.

B. K.

Odczyty na osady rolne

V.

I czego jeszcze naszej białogłowie potrzeba?...

Takie pytanie zadał sobie p. Piotr Jaxa Bykowski, znany powieściopisarz i zajmujący narrator rzeczy szlacheckich z przeszłości zapamiętanej, lub zasłyszanej od starszych.

Nic dziwnego, że temat, jak i osobistość prelegenta zwałyśmy wczoraj do sali ratuszowej tłumy słuchaczy, pomiędzy którymi—co było do przewidzenia—pleć piękną nietylko najciekawszy ale i najliczniejszy zastęp stanowią.

Spodziewano się po tytule czegoś niezwykłego, odmiennego od innych odczytów i formą i treścią; samo to zapytanie nastroiło publiczność na jakiś ton jowialnej wesołości, czekano odpowiedzi humorystycznej, dowcipnej, zabawnej i w samej rzeczy—po zagajeniu sprawy w stylu szlacheckiej gawędy, zdawało się, że prelegent zerwie zupełnie ze sztywną powagą traktatu, a jedynie w krofiliński sposób przyjemnie prawie będzie o tych niewieśkich pseudo-potrzebach w naszym społeczeństwie, o tych zachciankach i pretensjach fałszywej emancypacji, o owych przewróconych główkach, co to chciałyby podnieść się ponad meżkie czuby, a przynajmniej stanąć na równi z wąsata połową ludzkości.

Zdawało się, że odczyt p. Bykowskiego będzie trochę humoreską, trochę satyrą, która śmiechem obsypie niejedno ziarnko gorzkiej prawdy, ale niestety—oczekiwania doznały zawodu.

Prelegent wziął swój temat na serjo i tem pobraził, bo samochęć zepsuł sobie efekt i większą część powodzenia.

Zdaniem jego, białogłowie naszej nie potrzeba niczego więcej, bo w społeczeństwie polskim kobiety znalazły dla siebie drogę otwartą do tronu, jak Wanda, Jadwiga, Dąbrowka, lub Anna Jagielonka—bo miały tak zaszczytną reprezentację w Pantheonie sławy poetyckiej, jak Drużbačka—bo mogły być paniami w domu, matronami w rodzinach, znakomitami obywatelkami w kraju; wszędy i zawsze były uprawnione z meżczyznami i mogły najwyższe obok nich zajmować stanowiska, jeżeli tylko osobistą zasługą zdobyły je potrafiły.

Niezego im zatem nie brakuje i nie brak dzisiaj, niezego nie potrzebują, chwalił Boga—i powinny poprzestać na tem, co miały i mają.

Możebyśmy się w pewnej części zgodzili na to twierdzenie, ale nie na jego argumentację, która miała zaledwie wartość stylistycznego opracowania.

O rzeczywistych potrzebach naszych kobiet możnaby mówić długo i bardzo poważnie, nie będąc ani stronnikiem, ani przeciwnikiem modnej dziś emancypacji, tylko nie w sposób, jaki sobie obrał p. Jaxa Bykowski; potrzeby te istnieją *de facto*, czy to moralnej, czy materialnej natury i dojrzałe społeczeństwo ma obowiązek w miarę możliwości zaspakajać je. Prelegent zaś nie chciał widocznie dojrzeć i uwzględnić tych potrzeb, bo nie miał zamiaru pisać krytycznego poglądu na kwestję kobiecą u nas, ale poprzestał na gawędzie w części jowialnej, w części patetycznej, o tem i o owem—mniej, lub więcej dowcipnie zesztukowanem.

Gawęda ta nie miała jednolitego charakteru; na rozprawę społeczno-filozoficzną była zamalowana poważną i głęboką, na humoreskę, lub raczej feljeton zamalowana dowcipną i ożywioną. Mimo to wszelako, mogła i ona podobać się, ale w zaufanem kółku, wygłoszona nie z katedry prelegentki, nie wobec tłumów publiczności, przyzwyczajonej słuchać z tego miejsca wykładów obfitszych w treść i bardziej pouczających. Szkoda, że autor „Awanturników XVIII wieku” i taki *svi generis* opowiadacz konfuszowej przeszłości nie dał nam zamiast gawędy o białogłowach w ogóle, jakiego zajmującego obrazka powieściowego, wykrojonego z albumu wspomnień własnych, lub cudzych pamiętników. Na temacie byłoby mu nie brakło, jak i na sutszych okłaskach uznania ze strony słuchaczy.

Komisja teatralna

ustanowiona pod przewodnictwem senatora Gudowskiego, zajęła się przedewszystkiem zbadaniem kwestji pod względem bezpieczeństwa od ognia w naszych teatrach i w tym celu wybrała podkomisję, do składu której weszli: oprócz przewodniczącego w komisji, pułkownik inżynierji Palićyn, naczelnik straży ogniowej pułkownik Onoprienko, wice-prezes teatrów Poland, inżynier gubernjalny Majewski, Budowniczywie: Sokolnicki, Cichocki i Rittendorff, inżynier m. Warszawy Grotowski, inżynier wodociągów warszawskich Bagiński, brandmajster Grodecki i inżynier zakładu gazowego Weissleler.

Podkomisja po obejrzeniu we wszystkich szczegółach zabudowań teatralnych zaproponowała różne ulepszenia i wnioski swe, zaakceptowane przez cały skład komisji teatralnej za pośrednictwem senatora Gudowskiego przedstawiła JW. generał-gubernatorowi warszawskiemu; projekt rzeczony uzyskał zatwierdzenie z poleceniem szybkiego wprowadzenia w wykonanie.

Proponowane środki dzielą się na trzy kategorje, mianowicie:

- 1) Robót dających się bezzwłocznie wykonać.
 - 2) Robót do wprowadzenia w wykonanie których potrzeba nieco dłuższego czasu, które jednak bez względu na porę roku, w miarę posiadanych funduszy mogą być uskutecznione—i
 - 3) Roboty do wykonania których można będzie dopiero z wiosną przystąpić.
- Z pomiędzy 1-ej kategorji zaprowadzono już:
- a) Oświetlenie korytarzy lampami olejnymi.
 - b) Otworzono większą ilość drzwi do wyjścia z galerji i paradyżu teatru wielkiego.
 - c) Zaprowadzono komunikację telegraficzną między scenami teatrów, a częścią ratuszową straży ogniowej.
 - d) Przekładzono rękawy do kranów pożarnych i wszystkie należyte wyreparowano.
 - e) Powiększono liczbę żołnierzy straży ogniowej z 24 na 40 ludzi i zaopatrzone ich w szczegółową instrukcję.
 - f) Zrewidowano wszystkie przyrządy wodociągowe i gazowe.
 - g) Zamówiono odpowiednie tablice z wskazaniem na nich wyjścia z teatru, dla pomieszczenia tychże na korytarzach i na schodach.
 - h) Urządzono drzwi do wyjścia z garderoby do sali maskaradowej.
 - i) Ponowiono zakaz palenia papierosów tak na samych scenach, jako i w garderobach i urządzono ścisły pod tym względem nadzór.
 - k) Zarządzono zapalenie świateł gazowych w sufitach scenicznych na pół godziny przed rozpoczęciem widowisk.
 - l) Zarządzono zrobienie zapasowych kluczy do szluz wodociągowych.
 - m) Otworzono jedne szerokie drzwi z kontramarni parteru teatru wielkiego, na schody ogniotrwałe od strony cukierki.
 - n) Otworzono 3 drzwi dwuskrzydłowych w czasie przedstawień w teatrze rozmaitości, przy korytarzu krzesel parterowych dla ułatwienia wyjścia publiczności.
 - o) Otworzono dla wyjścia z teatrów wszystkie drzwi egzystujące.
 - p) Zarządzono sprawdzanie dobroci przyrządów wodociągowych raz, a gazowych dwa razy miesięcznie.
 - r) Zamknięto poddasza nad scenami i widowiskami, oraz zabroniono na takichych wieszac bieliznę.
 - s) Pokryto blachą podłogi drewniane przed piecami i kuchniami.
 - t) Wyznaczono ze strony teatru osobę do zawiadomienia publiczności w razie mogącego wyniknąć ognia w teatrze.
- Z pomiędzy drugiej kategorji wprowadzać się będzie:
- a) Powiększenie na scenach i poddaszach ilości kadi z wodą, oraz sprawienie drążków z gąbkami, płótnem lub roguzą, a także noże duże ogrodowych, do przecinania lin utrzymujących dekoracje.
 - b) Komunikacja scen z żołnierzem straży ogniowej będącym na służbie przy służach wodociągowych i z zakładem wodociągowym.
 - c) Zrobienie drabin ruchomych żelaznych na zewnątrz budynków w różnych miejscach.
 - d) Urządzenie poręczy przy schodach ogniotrwałych, aby publiczność bezpieczniej wychodzić mogła.
 - e) Zaprowadzenie zegarów dla kontroli służby pożarnej i rezerwoarów wodnych.
- Z trzeciej kategorji:
- a) Urządzenie nowych drzwi z krzesel parteru teatru wielkiego na korytarz główny, z tego zaś dwóch otworów na schody ogniotrwałe.
 - b) Wybudowanie schodów czasowych z prawej strony teatru rozmaitości z drzwiami od wszystkich miejsc, dla wyjścia na dziedziniec teatralny.
 - c) Wybudowanie korytarza ogniotrwałego z lewej strony teatru rozmaitości, dla wyjścia z krzesel parterowych i łóz 1-go piętra.
 - d) Przemurowanie luftów kominowych od piekarni cukierniczej.
 - e) Ulepszenie zaopatrzenia wodą wisłą teatrów.
 - f) Zrewidowanie rur wodociągowych z wylotami na scenach teatrów.
 - g) Zrobienie drzwi i schodów dla wyjścia na korytarz z wyższej części środka paradyżu wielkiego teatru.
 - h) Urządzenie otworów do wyjścia dymu podczas wynikłego pożaru nad scenami i widowiskami teatrów.
 - i) Rozszerzenie i udogodnienie schodów do wyjścia z amfiteatru 2-go piętra w wielkim teatrze.
 - k) Przerobienie jednego okna na drzwi dla wyjścia z krzesel na dziedziniec w teatrze małym, przy ulicy Danielewiczowskiej.
 - l) Przemiana jednego okna na drzwi i urządzenie przy tychże czasowych schodów drewnianych zewnętrznych w tymże teatrze.

— Stosownie do § 5 przepisów i objaśnień planu 138 loterji, ciągnięcie 2-giej klasy odbędzie się w dniach 24 i 25 lutego (8 i 9 marca) r. b., w sali losowań Banku polskiego, od godziny 10-tej z rana, o czem urząd loterji podając do wiadomości, uprzedza zarazem wszystkich w teź loterję grających, aby z odmianną swych losów pośpieszali, gdyż wygrana jakaby przypaść mogła, tylko okazicielowi losu z klasy właściwej płaconą będzie.

Naczelnik urzędu T. Hertz,
Sekretarz J. Wolski.

WIADOMOSCI BIEŻĄCE.

— Ministerjum wojny postanowiło, jak donoszą *Nowosti*, zwalniać do rezerwy tylko tych oficerów, którzy dowodzili oddziałami choćby najmniejszymi, np. kompanją, w przeciwnym razie otrzymywać będą dymisję.

— *Głos* donosi, iż projekt podatku od spadków, wypracowany przez ministerstwo skarbu, został już rozstrzygnięty i obecnie przejdzie pod zatwierdzenie rady państwa. Główne punkta projektu stanowią: spadek nie przenoszący rs. 500 wolny jest od podatku, od wyższych pobiera się 1—9% stosownie do stopnia pokrewieństwa spadkobiercy. Bliżsi krewni opłacają podatek niższy.

— *Nowosti* donoszą, że departamenty podatków stałych i niestałych połączone zostaną w jeden.

Celem otrzymania funduszu na budowę linii drogi żelaznej wicynalnej konnej z Nowogeorgiewska do Plocka przedsiębiorcy zamierzają wypuścić 8% obligacje, ubezpieczone na ich hipotece i umarżane przez coroczne losowanie. Długość drogi projektowanej wyniesie 73 wiorst. Stacje będą urządzone, jak donosi *Gaz handl.*, w Nowogeorgiewsku, Zakrocymiu, Czerwińsku, Wyszogrodzie, Bodzownie i Plocku.

— Rząd gubernialny plocki podaje do wiadomości, że w dniu 7 marca r. b., w sali posiedzeń, odbędzie się licytacja *in minus* przez opieczętowane deklaracje na wykonanie robót konserwacyjnych w 1882 r. na drogach bitych pierwszorzędnych z pobudowaniem na tychże drogach nowych rur cementowych oraz z kupnem i dostawą żelaznych tablic wiorstowych i nowych dla stróży narzędzi drogowych w pow. sierpskim; licytacja zacznie się od sumy 5680 rs. 89 kop.

— Ministerjum spraw wewnętrznych pozwoliło, jak się dowiadujemy z rozkazu policyjnego, na zbieranie składek w Królestwie Polskim, w przeciągu lat trzech, do wysokości 100,000 rs. na rzecz Towarzystwa zachęty sztuk pięknych. Fundusz ten obrócony być ma na kupno placu i budowę gmachu, mogącego pomieścić wystawę obrazów i rzeźb. W zbieraniu składek pośredniczyć będą, oprócz redakcyj gazety, członkowie korespondenci Towarzystwa, oraz osoby posiadające upoważnienie komitetu.

— W dniu wczorajszym p. prezydent miasta, generał-lejtenant Starynkiewicz, wyjechał w sprawach miejskich do Petersburga; obowiązki prezydenta zastępuje pełnić będzie radny magistratu, r. s. Sachocki.

— Kasa oszczędności, w ciągu tygodnia od dnia 20-go do 26-go lutego r. b. włącznie, wydała 118 (więcej o 17 niż w tygodniu poprzedzającym) nowych książeczek, na które, tudzież na dawniejsze w 539 wnioskach, złożono rs. 14,171 kop. 30 (więcej o rs. 2,160 kop. 40 niż w tygodniu poprzednim). W tymże czasie kasa oszczędności na żądanie 206 uczestników wypłaciła (prócz procentów w sumie rs. 26 kop. 64, należnych za rok bieżący od całkowitych odbiorów) rs. 11,362 kop. 40 (więcej o rs. 1,203 kop. 12 niż w tygodniu ubiegłym), oraz umorzyła 80 książeczek. Ogólna przeto liczba uczestników 33,127 posiada kapitał rs. 1,233,789 kop. 41 (więcej o rs. 2,808 kop. 90 niż w tygodniu minionym).

— Do magistratu warszawskiego zgłosiło się, jak donosi *Kur. por.*, kilku przedsiębiorców, którzy chcą kosztem swoim wzniesić na targach naszych za Żelazną Bramą i na Starem Mieście halle ogólne; w tym celu proszą oni o udzielenie im warunków, na jakich pozwolenie to mogłoby nastąpić.

— Dostawy w roku bieżącym 2,250 sążni kubicznych piasku do robót brukarskich i innych podjął się przedsiębiorca p. Szaja Lothe za rs. 12,375.

— Magistrat warszawski uzyskał już od jw. Głównego naczelnika kraju pozwolenie na odpowiednie przygotowanie placu Ujazdowskiego do zabaw ludowych podczas świąt wielkanocnych.

— Latarnie gazowe miejskie zapalane być winny obecnie o godzinie kwadrans na siódma, gaszone zaś kwadrans na szóstą.

— Warszawskie towarzystwo ratowania tonących liczyło w roku ubiegłym 93 członków, od których wpłynęło rs. 1317, a łącznie z pozostałościami z roku poprzedniego w sumie rs. 1270 kop. 5½, dochód ogólny wyniósł rs. 2587 kop. 5½. Rozchody towarzystwa w roku sprawozdawczym równały się rs. 1301 kop. 71, a zatem pozostał na rok bieżący remanent w sumie rs. 1294 kop. 34½. Towarzystwo wyratowało w roku ubiegłym 13 tonących, a tylko raz jeden tonącego nie można było wyratować. Oprócz tego towarzystwo udzieliło srebrne medale z napisem: „za wyratowanie tonących“ mieszkań-

com Warszawy: pp. Juljanowi Kędzierskiemu i Józefowi Wierciekiemu, którzy wyratowali tonącego w dniu 9 marca 1879 roku Michała Goralskiego. Głównym staraniem towarzystwa w roku ubiegłym było zwiększenie środków ratunkowych. W tym celu przy stacji ratunkowej założono aptekę, w której znajdują się wszelkie środki używane do przywracania życia topielcom. W rozporządzeniu towarzystwa są stale dwie łódki z dwoma wiosłarzami.

— W dniu 10-y marca r. b. rozpocznie się regularna wysyłka statków osobowych, będących własnością administracji żeglugi parowej na Wiśle, z Nowej-Aleksandrji (Puław) do Sandomierza i odwrotnie, oraz z Warszawy do Płocka i w odwrotnym kierunku. Wyjazd z Nowej-Aleksandrji (Puław) do Sandomierza odbywać się będzie w poniedziałki, środy i piątki, o godzinie wpół do szóstej zrana; z powrotem statki wychodzą będą we wtorki, czwartki i soboty, o godzinie 7-ej zrana. Z Warszawy do Płocka statki udawać się będą codziennie, oprócz niedziel, o godzinie 9-ej zrana; z Płocka zaś do Warszawy wyjeżdżać będą codziennie, prócz poniedziałków, o godzinie 6-ej zrana.

— Dr. Kamocki, jak donosi *Medycyna*, mianowany został asystentem naczelnego lekarza instytutu oftalmicznego.

— Z teatru i muzyki.

* Repertuar teatrów warszawskich na bieżący tydzień zapowiada co następuje:

Teatr wielki.

Poniedziałek: „Honor domu“ (występ p. Modrzejskiej, ab. B, nr 1); wtorek: „Afrykanka“ (występ pp. Zakrzewskiego i Tamburliniego); środa: „Hamlet“ (występ p. Modrzejskiej, ab. A, nr 2); czwartek: „Hamlet“; (występ p. Modrzejskiej, ab. B, nr 2); piątek: „Nora“ (po raz pierwszy, benefis p. Modrzejskiej); sobota: „Nora“ (występ p. Modrzejskiej, ab. A, nr 3); niedziela: „Nora“ (występ p. Modrzejskiej, przedstawienie popołudniowe); „Pan Twardowski“ (przedstawienie wieczorne).

Teatr rozmaitości.

Poniedziałek: „Miłość ubogiego młodzieńca“; wtorek: „Żydzi“; środa: „Artykuł 264“; czwartek: „Pan i pani“ i „Walka kobiet“; piątek: „Pan Benet“ i „Pieszczoszka“; sobota: „Kwiat z Tlemencu“ i „Miód kasztelański“; niedziela: „Lutniarz z Kremony“, „Zrzędność i przekora“, „Niewiniątko“ i „Z rozpaczy“.

Teatr mały.

Poniedziałek: „Trzy kapelusze“ i „Podwójne polowanie“ (po raz pierwszy); wtorek: „Podwójne polowanie“, „U ciotni“ i „Beben“; środa: „Zemsta nietoperza“; czwartek: „Podwójne polowanie“, „Podroże“ i „Wyspa Tulipatan“; piątek: „Podwójne polowanie“ i „Grube ryby“; sobota: „Dzwony kornewilskie“; niedziela: „Doktor Klaus“.

* Dziś „Dalila“ (ab. B, nr 1).

* Stan zdrowia Żołkowskiego polepszył się znacznie.

Znakomity artysta wystąpi, zdaje się, już w bieżącym tygodniu.

* Z powodu słabości reżysera teatru dobroczynności i jednego z głównych filarów tej scenki, przedstawienia amatorskie ulegają zwłoce.

Wystawienie nowej dwuaktowej komedji L. Świdzkiego: „Nieogłędni“ i „Złotego cielca“ musiało być odłożonym na czas nieograniczony.

— Odczyty.

W nadchodzący czwartek mówić będzie na rzecz osad rolnych dr Henryk Dobrzycki: „O suchotach i cywilizacji“.

Drugi odczyt p. Dobrzyckiego odbędzie się w niedzielę.

Trzeci odczyt z popularnych naukowych w resursie kupieckiej przypada w sobotę.

Wykładać ma p. Napoleon Milicer.

— Nowy hamulec do wagonów kolejowych.

Próby uskuteczniane na niektórych drogach żelaznych z hamulcami wagonowymi konstrukcji p. Lestuszewskiego i niedające dotychczas pożądanых rezultatów, powiodły się najzupełniej na kolei warszawsko-terespolskiej.

W dniu 3 b. m. pociąg towarowy, złożony z 41 naładowanych wagonów, zaopatrzony w kilka takich przyrządów hamulcowych, w drodze z Nowo-Mińska ku Warszawie, został za ich działaniem kilka razy najskuteczniej zatrzymany w biegu swoim na znacznym dość spadku.

Hamulce konstrukcji p. Lestuszewskiego działają w ten sposób, iż gdy maszynista hamuje tender, wskutek czego bufory wagonowe w całym pociągu ściskają się, wówczas przytwierdzone do nich nowe hamulce wszystkie jednocześnie w całym pociągu działają swoje na koła wagonowe skutecznie wywierają.

Zdaje się być niewątpliwem, że system ten ha-

mowania pociągów będzie bardzo praktycznym i wejdzie w użycie na drogach żelaznych, zapewniając nowy środek bezpieczeństwa dla ruchu kolejowego.

— Próby innego wynalazku.

W dniu dzisiejszym na linii kolei warszawsko-wiedeńskiej odbywają się próby z wynalazku inżyniera Balukiewicza do sygnalizowania i kontrolowania biegu i postoju pociągu.

Tym razem próba stosowaną będzie do pociągu pospiesznego.

— Zakrówki karnawał!

Niktby nie dał wiary, że karnawał w Warszawie był zakrówką...

Dowiadujemy się, iż w zeszłym tygodniu tu i owdzie płaśniano.

Notując to z prawdziwym smutkiem nadmieniamy, że godziłoby się pamiętać o przepisach kościelnych...

— Zastuga.

Zmarły w tych dniach s. p. ks. Lubomirski nie tylko popierał tych, którzy wyłącznie oddają się naukom przyrodzonym, lecz zarazem sam jak wiadomo był niepospolitym znawcą, mianowicie w dziedzinie zoologicznej, a głównie w rzędzie skorupiaków.

Do determinowania okazów muszli nadsyłanych, lub nabywanych dla zbiorów gabinetu zoologicznego zazwyczaj zapraszano księcia do współudziału, a przy oznaczaniu co do gatunków i rodzajów wydane zdanie przez niego, zawsze było uznawane za trafne i rozstrzygające.

Tym sposobem s. p. Władysław znakomicie przyczynił się do uporządkowania tej części zbiorów w warszawskim gabinecie, a wiemy zaś jak wzorowo takowy jest ułożony...

— Ospa.

Ospa zagnieździła się przy ulicy Zgoda.

W jednym z domów położonych przy tej ulicy zapadło już pięć osób na tę chorobę, z których jedna padła jej ofiarą...

— Pociąg objawy.

Pomiędzy naszymi włościanami zaczynają się coraz częściej pojawiać jednostki, które nie poprzestają na uprawie roli, ale rzucają się na pole handlu i przemysłu.

Gaz. lubelska donosi o chłopach w okolicach Kocka, handlujących zbożem, a w szczególności owssem. W innej miejscowości włościanie wydzierżawili duży młyn wodny.

Obecnie niejaki Jan Korniak zakłada w Zawadach (powiat chełmski) fabrykę farb, dla pobudowania której wydzierżawił potrzebną przestrzeń ziemi...

Farby mają być mielone siłą konia.

Ziemie farbiarskie będą wydobywane z gruntów jego i sąsiednich włościan.

Fabryka z nadchodzącą wiosną wejdzie w życie.

— Samobójstwo.

Stacja Siedlce na kolei warszawsko-terespolskiej stała się znów widownią zamachu na własne życie, dokonanego przez niejakiego Jana P., który, jak się z papierów znalezionych przy nim okazało, w zamiarze samobójczym przybył już na stację.

Nieszczęśliwy ten człowiek rzucił się na samej linii peronowej pod pociąg odchodzący do Warszawy o godzinie 3 m. 50 w nocy i zmiażdżony takowym zupełnie, w jednej chwili żyć przestał...

— Wypadki.

* Urszula M., wyrobniemca, lat 60 licząca, zamieszkała przy ulicy Chmielnej pod nr 17, zajmowała się posługą po domach.

Przybyswszy wczoraj w tym celu do domu nr 21, przy ulicy Żorawiej, upadła na schodach kuchennych drugiego piętra, przychem złamała prawą rękę.

Biedaczkę odesłano do szpitala.

* Syn właściciela domu nr 5, przy ulicy Śliskiej, Jakób Z., lat 6 liczący, bawiąc się z innymi dziećmi w pokoju spadł z krzesła i złamał lewą rękę.

* Wczoraj wieczorem w szynku pod nr 2, przy ulicy Krakowskie-Przedmieście, pomiędzy wyrobnikami Janem K. i Janem D. wszczęła się kłótnia, przychem pierwszy z nich dobywszy noża rzucił się na przeciwnika.

Poranił on go w głowę tak silnie, że D. padł nieprzytomny na ziemię.

K. widząc skutki swej zapaleczywości, tymże nożem sam sobie zadał kilka ran w twarz.

Obu odwieziono do szpitala.

Stan D. jest bardzo groźny i nie przedstawia prawie nadziei wyleczenia.

Rany Jana K. nie są niebezpieczne.

* Służka u właściciela domu nr 38, przy ulicy Pańskiej, Juljana B. Antonina R., rozgniewawszy się na syna swoich państwa, dwunastoletniego chłopca, pochwyciła grube poleńno i uderzyła go nim w głowę, zadając mu ciężką, choć o ile się zdaje nie niebezpieczną ranę.

* Juljan G., lat 16 liczący, syn właściciela domu nr 38, przy ulicy Czerniakowskiej, pokłóciwszy się z rówieśnikiem swoim Aleksandrem G., synem utrzymującego sklepik w tymże domu, ciężarkiem żelaznym funtowym uderzył go w głowę i mocno go ranił.

W bramie domu nr 35, przy ulicy Tamka, znaleziono podrzuczone dziecko płci męskiej około 5 miesięcy mieć mogące.

Chłopczyzna obwinięty był w brudne pieluchy i szarą wążaną chustkę.

Ze świata.

× Jak ze Strzałkowa do *Posener Zeitung* donoszą, zdaje się wychodzić do Ameryki przybierać w tamtejszej okolicy daleko szersze rozmiary w tym roku niż w zeszłym, gdyż wielu mieszkańców opuściło już wieś okoliczne, a więcej jeszcze zabiera się do podróży do Ameryki. Większa część tych ludzi bywa zniewoloną do wychodźstwa przez krewnych, którzy już przed laty do Ameryki się przenieśli.

× „*Rosenkranz i Guildenstern*,” czteroaktowa komedia Michała Klappa została zeszłego piątku po raz pięćdziesiąty w przeciągu trzech lat wystawioną w wiedeńskim teatrze cesarskim w Burgu. Jest to jedyna sztuka, która w ostatnich latach doczekała się tytułu przedstawień na tej pierwszorzędnym scenie niemieckiej. Pomimo ogólnego uznania krytyki i publiczności, pomimo nadzwyczajnego powodzenia, nazwisko autora ani razu nie pojawiło się na afiszu; Klapp bowiem naraził się sferom dworskim i cesarzowi zbyt szczegółową korespondencją o pewnych stosunkach dworu wiedeńskiego do jednego z pism zagranicznych. Talent komedjopisarza przełamał niechęci i uprzedzenia samego Franciszka-Józefa, ale autor musiał pozostać bezimiennym — za karę; sztukę do Burgu przyjęto, lecz Klappa na afiszu nie wymieniono. O ile nam wiadomo uprawnione przez autora tłumaczenie tej komedji dopiero od dwóch lat spoczywa w dyrekcji naszych teatrów.

× Pianista o jednej ręce. Hr. Géza Zichy, znakomity magnat węgierski jest osobliwością swego rodzaju; należy on do pierwszorzędnych wirtuozów tegoczesnych na fortepianie, ale grywał tylko jedną ręką — z tej prostej przyczyny, że drugiej nie ma wcale. Ten fenomenalny artysta jednoręczny jest przytem gorącym filantropem; od kilku lat bowiem urządził po rozmaitych miastach za granicą koncerty na cele dobroczynne i dotychczas zdołał swą grą przetrzeć 100,000 guldenów zebranych dla biednych. Hr. Zichy cały dochód z koncertów swoich poświęcał zwykły na korzyść instytucji filantropijnych w połowie, a w połowie na rzecz peszteńskiego konserwatorjum, którego jest prezesem. Obecnie rozpoczął właśnie nową podróż artystyczną po Niemczech.

× Karjera śpiewaczki. W tych dniach król Humbert nadał osobnym dekretem tytuł księżniczki hr. Galeazzo-Massari i jego małżonce, dzisiaj już księżnej Fabriego. Dzisiejsza dama arystokratycznego świata we Włoszech, była jeszcze przed kilku laty ubogą śpiewaczką opery wiedeńskiej i nazywała się Waldmann; pierwsze większe powodzenie miała też w Wiedniu, śpiewając w „*Requiem*” Verdiego, pod kierunkiem samego kompozytora; wspaniały głos altowy zwracał powszechną uwagę. W jakiś czas potem Waldmann została włoską hrabiną, a teraz księżną...

× Murarz kawalerem legji honorowej. Przed samą dymisją Gambetta nadał tę zaszczytną odznakę pewnemu murarzowi nazwiskiem Maffraud, chcąc w ten sposób pozyskać sobie stan rzemieślniczy. Wskazano mu jednego z najlepszych w swym fachu robotników i temu dostał się najniższego orderu. Dekorowanemu murarzowi koledzy wydali obiad, przy którym 200 osób zasiadło do stołu, a między tymi kilku deputowanych. Naturalnie dymisjonowany Gambetta był celem wszystkich toastów i przedmiotem uwielbienia...

× Przywiązanie słońca. Dyrekcja zoologicznego ogrodu w Londynie postanowiła sprzedać słońca Jumbo p. Barnumowi, zbieraczowi osobliwości, za 2,000 dolarów. Jumbo jest jednym z największych i najciekawszych okazów swego rodu; ma dopiero lat 21, ale rozrasta się bezustannie. Dzisiaj dosiędł już dwóch sążni. Dotychczas służył za konika dzieciom, które nosił po ogrodzie na swym szerokim grzbiecie, ale dyrekcja obawiając się, by z latami nie znarowił się, do czego dziś już okazuje pewną skłonność, chciała go się pozbyć przed czasem. Zmyslny Jumbo zrozumiał o co chodzi, i żadną miarą nie dał się wytransportować z ogrodu do ogromnej drewnianej klatki, w której miał być wywiezionym. Rozciągnął się jak długi na ziemi, trzepotał nogami i ryczał tak przeraźliwie i żałośnie, że mu aż łzy z oczu ciekły. Towarzysze jego, posłyszawszy te skargi brata, opierającego się rozpaczliwie przemocy, zaczęli również niepokoić się i pomrukiwać. Ponieważ wszelkie usiłowania wywiezienia Jumbo nie udały się, musiała w końcu dyrekcja ogrodu zoologicznego cofnąć układ z Barnumem i ulubieńca dzieci londyńskich pozostawić w spokoju.

× Pożar pod lodem. W tych dniach, jak donoszą z Lublany, rybacy z nad Cyrkniekiego jeziora mieli zajmujący widok pożaru pod lodem. Ktoś zapalił trawy i wysuszone rośliny na dnie jeziora, które na początku zimy pokryło się szybką lodową, a potem opadło i zgubiło się pod ziemią. Pożar rozszerzył się bardzo szybko i magicznie rozświetlił głębie jeziora pod szklistą powłoką, która skutkiem gorąca stopniała...

× Pożar w Ameryce. Dzienniki nowojorskie przyniosły wiadomość o strasznym pożarze, jaki w dniu 12

z. m. wybuchł w okolicy Orleanu. Skutkiem rozsypanych iskieł z lokomywy zajęły się olbrzymie rezerwoary nafty, zawierające 105,000 baryłek tego płynu. Morze płomieni rozlało się dokoła; ze wszech stron sprowadzono okoliczną straż pożarną. Pożaru niepodobna było opanować, ani ugasić. Okopano tedy miejsce płonące, usypano ochronne wały i strzałami armatniami pogruchoowano pełne rezerwoary, aby je wypróżnić i rozlać naftę po ziemi, a tem samem uniejszyć palny materiał. W nocy cała okolica w obrębie kilku mil oblaną była luną jasnego światła. Straty wynoszą około 115,000 dolarów.

× Zły humor. W jednej ze starych kronik tubingenskich opowiedziane jest następujące zdarzenie:

„*Anno 1674*, kiedy bawarczyli stali w twierdzy, podminowany został przez francuzów wał, a mina, wyleciawszy w powietrze, zabiła 18 ludzi załogi.

„Z innymi wyleciała w powietrze także żona jednego z żołnierzy i na odległość zagonu zanieśiona została w pole, gdzie spadła na ziemię.

„Wstała ona jednak zaraz, nie poniosła żadnej szkody, wymyślała tylko okrutnie odchodząc i była w najgorszym humorze...”

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

— Panu Janowi O. „Wspomnienia karnawałowe” nie będą drukowane.

— Igorowi. Odebraliśmy i... nie umieścimy.

— Panu A. Czarn. Egzemplar nie jest wymaganym.

Nekrologja.

† We wtorek, dnia 7 b. m., odbędzie się wotywa, o godzinie 9 i pół zrana, w kościele św. Józefa Oblubieńca, na Krakowskim-Przedmieściu, w kaplicy Pana Jezusa, za duszę s. p. Kazimierza Plenkiewicza, na które pozostała żona wraz z córką zaprasza krewnych i życzliwych. —755—

† Jutro, dnia 7 b. m., jako w rocznicę śmierci s. p. Józefa z Rozenbergów Braun, odbędzie się msza żałobna, za spokój jej duszy, w kościele Opieki św. Józefa, o godzinie 8-ej zrana, na którą pozostała siostra zaprasza krewnych i życzliwych. —752—

† Dnia 7 marca, we wtorek, jako w pierwszą bolesną rocznicę zgonu s. p. Karoliny z Chmielewskich Tourquetti, zgaszłej w kwiecie wieku, odprowadzone będzie żałobne nabożeństwo z konduktem do grobu, za spokój jej duszy, w kościele powązkowskim, o godzinie 10-tej zrana, na które ciężko stroskani rodzice z córką i wnuczką zapraszają krewnych i życzliwych pamięci zmarłej. —743—

† Dnia 7 marca, we wtorek, o godzinie 10-tej zrana, jako w dzień imienin s. p. Tomasza Janiszewskiego, odprowadzi się wotywa w kaplicy Pana Jezusa, w kościele św. Józefa, na Krakowskim-Przedmieściu, obok skweru, na którą strapiona żona i dzieci zapraszają. —744—

† Dnia 7 marca, o godzinie 9-tej zrana, jako w drugą rocznicę śmierci s. p. Jana Cieślewskiego, odprowadziona będzie msza św. w kościele Narodzenia N. Marii Panny na Łosznę, na którą zaprasza się rodzinę i znajomych. —741—

† W dniu 7 b. m., we wtorek, jako w rocznicę śmierci s. p. Stanisława Gizaczyńskiego, w kościele św. Aleksandra, o godzinie 10-tej zrana, odbędzie się nabożeństwo, na które pozostałe rodzeństwo zaprasza. —750—

† Dnia 7 marca, we wtorek, jako w rocznicę śmierci s. p. Bronisława Krieger, odbędzie się żałobne nabożeństwo w kościele Panny Marii na Nowem-Mieście, przed wielkim ołtarzem, o godzinie 10-tej zrana, na które pozostała żona z synem zaprasza krewnych i przyjaciół. —745—

† W dniu 8 marca, we środę, jako w pierwszy bolesny miesiąc zgonu s. p. Władysława Piechowskiego, obywatela ziemskiego gub. plockiej, odbędzie się w kościele św. Krzyża, o godzinie 10-tej zrana, żałobna wotywa, na którą w ciężkim smutku pozostała żona wraz z synem zaprasza rodzinę, przyjaciół i znajomych. —746—

† W dniu 28 b. m., w m. Zakroczympiu, po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzony św. Sakramentami, zakończył życie, przeżywszy lat 70, s. p. Florjan Lipiński, zasłużony artysta-malarz obrazów treści religijnych. Nieboszczyk był bratem rodzonym znanego literata i archeologa s. p. Tymoteusza Lipińskiego. —748—

† W dniu 3 marca zakończył życie po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzony św. Sakramentami, s. p. Władysław Godlewski, urzędnik drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej i bydgoskiej, w wieku lat 36. Stroskana rodzina zaprasza krewnych i przyjaciół na wyprowadzenie zwłok dnia 5 b. m., o godzinie 4-tej po południu, z kościoła Wszystkich Świętych na Grzybowie, odbyć się mające. —735—

† W dniu 4 b. m., po długich cierpieniach zszedł z tego świata s. p. Józef Wyszomierski, lat przeszło 25 pracujący w kancelarii parafji przy kościele św. Karola Boromeusza. Sumienny pracownik, stały w przyjaźni, liściwy dla biednych, pozostawia on szczery żal po sobie. Wyprowadzenie zwłok nieboszczyka na cmentarz powązkowski nastąpi z kaplicy kościoła św. Karola Boromeusza, we wtorek, dnia 7 b. m., o godzinie 2-ej po południu, na które zaprasza się znajomych i przyjaciół. —753—

† W dniu 4 b. m., o godzinie 7 i pół zrana, po długich cierpieniach przeniósł się do wieczności s. p. Jan Biendugowski, urzędnik drogi żelaznej warszawsko-terespołskiej.

Pozostała w głębokim żalu żona z dwiema córkami i rodziną zaprasza krewnych, przyjaciół i kolegów zmarłego na wyprowadzenie zwłok z kościoła św. Anny, na Krakowskim-Pzedmieściu, dnia 7 b. m., we wtorek, o godzinie 4-tej po południu, na cmentarz powązkowski. —757—

† Ignacy Borankiewicz, b. nauczyciel gimnazjum dnia 5 marca r. b. przeniósł się do wieczności, w wieku lat 65. Krewni zmarłego zapraszają przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo, odbyć się mające we wtorek, o godzinie 11-tej zrana, w kościele Wszystkich Świętych, zaś o godzinie 4-tej po południu, na wyprowadzenie zwłok z tegoż ośrodka, na cmentarz powązkowski. —756—

† S. p. Paweł Zajcowa, kawaler orderów, oddał Bogu ducha, po krótkich cierpieniach, w dniu 5 marca r. b. w Grodzisku' przeżywszy lat 70. Pozostała żona z synem i synową zmarłego zapraszają familję i znajomych dnia 7 b. m., o godzinie 4-tej po południu, do cerkwi prawosławnej w Woli, oraz na pochowanie zwłok na cmentarz miejscowy. —749—

† W dniu 9 marca, we czwartek, jako w piątą rocznicę śmierci Anieli z Prusaków Higersberger, odbędzie się żałobne nabożeństwo w kościele parafjalnym w Trembkach, powiecie gostyńskim; w Warszawie zaś także nabożeństwo odbędzie się dnia 8 marca, we środę, w kościele św. Józefa Oblubieńca, obok skweru, o godzinie 11-tej zrana, na które pozostali mąż i dzieci zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych. —759—

— B. p. Jakób Chaim Bernstein, kupiec i obywatel m. Warszawy, po długiej i ciężkiej chorobie, zmarł dnia 4 b. m., przeżywszy lat 56. W ciężkim żalu pogrążona rodzina zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok w poniedziałek, dnia 6 b. m., o godzinie 1-ej po południu, z mieszkania przy ulicy Tłomackiej, na cmentarz gminy wyznania mojżeszowego. —747—

Z ostatniej poczty.

Sprawozdanie telegraficzne „Kurjera warszawskiego.”

Paryż 5-go marca. — Izba przyjęła ustawę o wybiernościmerów, z wyjątkiem Paryża. Freycinet zapowiedział rychłe wniesienie ustawy, zapewniającej Paryżowi podobne prawo.

Londyn 4-go marca. — Skonstatowano już ostatecznie, iż zbrodnia Mac Leana nie ma żadnego związku z pobudkami politycznymi. Nie należał on do żadnego klubu i nie mówił nigdy o polityce. Gospodyn domy, w którym mieszkał, powiada iż miał skłonność do teatru i deklamował często ustępy z „Hamleta” i „Makbeta”. Przy wczorajszym przesłuchaniu dowiódł niemalej bystrości umysłu i zręczności w tłumaczeniu się. Usiłował koniecznie doprowadzić świadków do przyznania, iż kierował swój rewolwer na bok. Mawiał często o swoich pracach literackich, napisał rozprawę o emigracji i przesłał ją ministrowi Harcourt. Rozprawa także wiele o domach robotniczych i więzieniach wywiadywał się często o zajęciach i zwyczajach królowej. Pewien lekarz londyński donosi, że ojciec Mac Leana upraszał go w r. 1874 o uznanie Mac Leana za warjata, ponieważ tenże groził mu zamordowaniem. W razie, gdy utrzyma się oskarżenie o usiłowanie morderstwa, kara śmierci będzie mogła być wymierzona. Mac Lean wygląda brudno i dziko, nosi krótkie włosy i ma niskie czoło. Liczy prawdopodobnie lat 27.

Poznań 4-go marca. — Dz. Poz. donosi, iż z dniem 1-szym kwietnia zacznie tu wychodzić pismo polityczne tygodniowe w języku niemieckim p. t. *Polnische Correspondenz*.

Lwów 4-gomarca. — Powstaje tu „Koło polityczne”, do którego założycieli należą przedstawiciele wszystkich dawniejszych stronnictw, posłowie, członkowie wydziału krajowego, profesorowie uniwersytetu i techniki, członkowie izby handlowej, rady miejscy, dziennikarze, w ogóle wszyscy zajmujący się sprawami publicznymi. Zaproponowany wydział składać mają: Dobrzański, posłowie: Simon, Merunowicz, Groman, dr Euzebjusz Czerkawski, prof. Biliński, Hoszard, Waygart, Gross i redaktor Rewakowicz, jako zastępcy: dr Semilski, dr Mały, redaktor Zajczkowski, Rieger i dr Goldman.

Petersburg 4-go marca. — Herold donosi, że przebywający w Cetynji korespondent *Moskowskich wiadomości* miał zostać w tych dniach aresztowanym z rozkazu rządu czarnogórskiego. Z Rizado donoszą do *Pressburger Zeitung*, że niedawno w miejscowości tej aresztowano mniemanego korespondenta *Golosu*. Aresztowany podał się jako Michał Trofinicz i wybierał się właśnie do Cetynji. Śledztwo wykryło, że aresztowany rzeczywiście jest serbem, że nazywa się właściwie Piotrem Gawryłowiczem i że był agentem serbskiego komitetu działania w Białogrodzie. Gawryłowicz został rozstrzelany w Rizado w dniu 25 lutego.

Petersburg 4-go marca. — *Praw. wiestnik* zamieścił komunikat urzędowy oświadczający, że jedyne organy oficjalne są *Prawitielstwennyj wiestnik* i *Sielskij wiestnik*, i że ani *Nowoje wremia*, ani też

żaden inny dziennik rosyjski nie posiada charakteru urzędowego.

Białogrod 4-go marca.—W kompetentnych kołach zapewniają, że ogłoszenie Serbji królestwem nastąpi w bardzo bliskim czasie.

Petersburg 4-go marca.—Według wiadomości otrzymanej przez biuro Rentera z Konstantynopola, sultan zaprosił na prywatną audiencję do siebie posła rosyjskiego p. Nowikowa. Przypuszczają, że przedmiotem rozmowy będzie sprawa wynagrodzenia kosztów wojennych i spodziewają się pomyślnego jej załatwienia.

Telegramy.

(Agencji telegraficznej Rudolfa Okręta.)

Petersburg 5-go.—Wszystkie gazety wyrażają swą odrazę z powodu zamachu na królową angielską. *Journal de St. Petersbourg* żąda, aby wykonywający zamachy na głowy koronowane, nie byli uważani za warjatów, gdyż każdy wykonywający zamach ma świadomość postępowania.

Paryż 5-go.—Bezpośrednia depesza z Kairu z dnia dzisiejszego zaprzecza wiadomości gazet angielskich, które zapewniają o przygotowywaniem się tamże przesileniu ministerjalnem.

Gravosa 5-go.—Jutro ma tu być ogłoszony stan wojenny. Korespondent *Manchester Guardian* i *Pall-Mall-Gazette* wydany został z Dalmacji i Austrii. Przeciw temu wydaleni zaprotestował konsul generalny.

Paryż 5-go.—*Journal officiel* ogłasza nominacje posłów: Tricoü dla Japonji, Balloy dla Persji, Amelot de Chailou dla Brazyliji, De Vienne dla Laplaty.

Telegramy własne

„Kurjeru Warszawskiego.“

Nadeszłe wczoraj.

Lwów 5-go marca.

Gaz. nar. donosi, iż pani Czarkowska, obywatelka z tarnopolskiego, zamieszkała w Paryżu, złożyła do rąk wydziału krajowego sumę 100,000 guldenów na fundację stypendyjną i pomocniczą dla rękodzielników.

Petersburg 5-go marca.

Dzisiejszy *Praw. wiestnik* zamieszcza komunikat rządowy o świeżo ukończonym procesie 20 osób obwinionych o przestępstwa stanu.

Sledztwo sądowe w procesie tym przeprowadzone wykryło, że przed zjazdem, jaki rewolucjoniści mieli w mieście Lipecku w roku 1879, działalność rewolucjonistów nie miała charakteru terrorystycznego.

Dażeniem ich głównem aż do owej epoki było przygotowanie ludu do socjalno-ekonomicznego przewrotu.

Zarówno zabójstwo generała Mezencowa, jak i zamach Sołowiewa były to fakta oddzielne, oderwane, nie mające związku z ogólną działalnością rewolucjonistów.

Z zeznań Goldenberga wypływa przekonanie, że w r. 1879 na zjeździe w Lipecku partja terrorystyczna formalnie się zorganizowała.

Na czele tej organizacji stał komitet rozporządzający, złożony z trzech członków, jakimi byli Michajłow i Frolenko.

Dalej w organizacji stał komitet wykonawczy, do którego należeli Morozow, Kołodkiewicz, Jakimowa i inni.

Redaktorem dziennika *Narodnaja wola* został mianowany Morozow.

Wszystkie zamachy i morderstwa były organizowane przez partję terrorystyczną.

W toczącym się procesie oskarżeni są:

O zamordowanie w dniu 16 sierpnia 1878 r. generała Mezencowa podsądnym Barannikow, który, po wystrzale danym do generała Mezencowa przez nieodnanego dotąd współnika, strzelił do pułkownika Makarowa, aby przeszkodzić ujęciu zabójcy, poczem obadwaj skoczyli do prelotki i zbiegli.

Powozącym w tej prelotce, jak się okazało, był skazany obecnie na zesłanie do ciężkich robót szlachcic Adrian Michajłow.

Podsądny Barannikow przyznał się do udziału w tem przestępstwie.

Dalej o zamach wykonany w dniu 16 kwietnia 1879 r.

Uczestnikami tego przestępstwa byli: Zunde-

wicz i Kobyłański — obadwaj zesłani do ciężkich robót; Goldenberg, który zmarł w fortecy Petropawłowskiej i podsądny Aleksander Michajłow, który przyznał się do tego, że uczestniczył w naradach nad zamierzonym zamachem.

Co do zarzutu ukradzenia z kasy w mieście Char-kowie półtora miliona rubli, która to kradzież spełnioną została w dniu 15 czerwca 1879 r., oskarżona Terentiewa, przyznawszy się do uczestnictwa w tem przestępstwie, dodała nadto, że z zabranych pieniędzy użyla 10,000 rs. na cele rewolucyjne.

Do udziału w zamachu pod Odesą w dniu 9 listopada 1879 r. oskarżeni Frolenko, Merkułow, Kołodkiewicz i Lebidiewa się przyznali.

Co się tyczy zamachu spełnionego w dniu 18 listopada 1879 r. na drodze żelaznej Łozowo-sewastopolskiej, sledztwo wykryło, że Okładkij, Prieśnia-kow i Żelabow połączyli druty galwanicznej baterji z miną, że jednak wybuch z niewiadomej przyczyny nie nastąpił.

Oskarżeni o udział w tem przestępstwie Tietierka, Isajew i Jakimowa przyznali się do zarzucanego im czynu.

Następnie co do wysadzenia w powietrze pociągu Cesarskiego w dniu 31 listopada 1879 r. pod Moskwą ze sledztwa wiadomo, że w domku mającym komunikację z podłożoną miną zamieszkiwali Hartman i Perowskaja.

Oskarżeni o udział w prowadzeniu podkopu Michajłow i Barannikow przyznali się do zarzutu.

Isajew oświadczył nadto, że był technicznym kierownikiem robót.

Morozow, przyznając się wogóle do tego że należał do partji terrorystów, odmówił składania zeznań z obawy zaszkożenia towarzyszy.

Aronczyk zupełnie zaprzecza udziału w zamachu, oraz temu, aby należał do rewolucyjnego stowarzyszenia.

W dniu 15 lutego 1880 r. nastąpił wybuch w pałacu zimowym.

Z uczestników tego przestępstwa Kwiatkowski został powieszony, Chałturyna nie znaleziono, a Isajew przyznał się do tego, że przygotowywał dynamit.

Oskarżony o udział w drugim zamachu pod Odesą na wiosnę 1880 r. Złatopolskij zaprzecza zupełnie, aby uczestniczył w zamachach dokonanych przez partję terrorystyczną.

Jakimowowa odmawia zupełnie składania jakichkolwiek zeznań.

Oskarżeni o udział w zamachu pod Kamiennym mostem w Petersburgu w d. 4 maja 1881 r. Tietierka, Isajew i Barannikow przyznali się do czynionego im zarzutu, Michajłow zaś zaprzeczył.

Co się tyczy kradzieży w kasie w Kiszyniewie, Lebidiewowa i Frolenko przyznali się do udziału w niej, zaś Trigonia i Fridensohn zaprzeczyli, aby mieli uczestniczyć w tym czynie.

Nareszcie zamachem i zamordowaniem Monarchy w d. 13 marca 1881 r. jawnie kierowali Żelabow i Perowskaja.

Przygotowaniem bomb zajmowali się Kibalczye, Isajew i Suchanow, a rzucili je Rysakow oraz szlachcic z powiatu bielskiego, grodzieńskiej gubernji Ignacy syn Joachima Griniewiecki, który zmarł tegoż samego dnia.

Z przygotowaniami bombami na wypadek nieudania się pierwszych stali Tymoteusz Michajłow, powieszony w kwietniu 1881 roku i Emeljanow, aresztowany w d. 26 kwietnia 1881 r.

Początkowo Emeljanow zeznał, że w dniu 13 marca stał o 20 kroków od Cesarza i upadającego podtrzymywał, mając bombę pod pachą, w sądzie jednakże zaprzeczył temu zeznaniu.

Podkop na ulicy Małej Sadowej odkryty został w dniu 16 marca 1881 roku.

Jakimowowa przyznała się, że mieszkała w tym domu pod nazwiskiem Kobyzewowej.

Trigonia z początku przyznał się, że zajmował się kopaniem podkopu, w sądzie jednakże cofnął zeznanie.

Barannikow i Lebidiewowa przyznali się do u-

działu w tym zamachu, Langhauz zaprzeczył, aby w przestępstwie tem uczestniczył, a Frolenko odmówił udzielenia objaśnień co do pośredniczenia; Lustig przyznał się, że pośredniczył w odbieraniu pieniędzy.

Kleczetnikow po części sprzecznie z pierwotnymi zeznaniami zeznał w sądzie, że wszedł na służbę do III-go oddziału jedynie po to, aby potajemnie stawiać przeszkody działalności rządu w wykrywaniu przestępstw politycznych udzielając wiadomości rewolucjonistom.

Osobny wydział senatu, wysłuchawszy mowy prokuratora oraz obron wypowiedzianych przez obrońców, wydał wyrok skazujący:

Na powieszenie:

1) szlachcica Aleksandra Michajłowa liczącego 27 lat wieku, 2) Mikołaja Kołodkiewicza, lat 32 liczącego, 3) b. porucznika floty Mikołaja Suchanowa lat 30, 4) mieszczanina Michała Frolenko lat 31, 5) syna poczytylona Grzegorza Isajewa lat 25, 6) syna śpiewaka cerkiewnego Iwana Emeljanowa lat 21, 7) mieszczanina Makarego Tietierkę lat 29, 8) córkę rady kolejalnego Tatjanę Lebidiewową lat 30, 9) córkę księdza Annę Jakimowową lat 27 i 10) registratora kolejalnego Mikołaja Kleczetnikowa.

Na całe życie do ciężkich robót:

1) szlachcica Aleksandra Barannikowa lat 23, 2) syna żołnierza Bazylego Merkułowa lat 23, 3) mieszczanina Ajzka Aronczyka lat 23, 4) mieszczanina Mikołaja Morozowa lat 27, 5) pruskiego poddanego Marcina Langhousa lat 30.

Na lat 20 do ciężkich robót:

1) szlachcica Michała Trigonia lat 31, 2) syna kupca Grzegorza Fridensohna, 3) mieszczanina Leona Złatopolskiego lat 35, 4) praporszczyka Ferdynanda Lustiga lat 35 i 5) córkę rady honorowego Ludmiłę Terentiewową lat 20.

Sąd nadto postanowił prosić Najjaśniejszego Pana o złagodzenie kary Lustigowi do lat 4 i Fridensoнови do lat 10.

Nadeszłe dziś.

Berlin 6-go marca.

Z Petersburga donoszą, iż hr. Walujew zajmie niebawem wysokie stanowisko, Baranow ma być mianowany gubernatorem prowincyj nadbałtyckich, a Sergijewski kuratorem uniwersytetu w Dorpacie.

Petersburg 6-go marca.

Nowoje wremja donosi, iż dyrektor departamentu dochodów niestałych w ministerjum finansów opuszcza to stanowisko.

Petersburg 6-go marca.

Golos dowiadyuje się o odkryciu wielkiej malwersacji w zarządzie rezydencji Cesarskiej w Liwadji.

Petersburg 6-go marca.

Nowoje wremja zaprzecza wiadomości przez *Petersburskija wiadomosti* podanej, jakoby aktor Łukowicz podpisał umowę z dyrekcją teatru w Pawłowsku o urządzenie w ciągu sezonu letniego widowisk słowiańskich w językach rosyjskim i polskim.

Nowoje wremja robi uwagę, iż dotąd żadne pozwolenie na przedstawienia w języku polskim wydane nie zostało.

— *Warszawskie Towarzystwo muzyczne.* Program wieczoru muzycznego we środę, dnia 8-go marca 1882 roku. 1) Sonata Odur op. 53 Beethovena, odegra na fortepianie p. Czajkowski; 2) Arja z opery „Cyrulik Sewilski“, Rossini’ego, odśpiewa panna Br. Cetnarowicz; 3) a) Andante z 7-go koncertu, Beriota, b) Obrazy ze stepów nr 1, Hoffmana-Ries, odegra na skrzypcach p. Kazimierz Kuksz; 4) Wielki Concertstück na flet, Terschaka, wyk. p. J. Szopnik; 5) a) Arja z op. „Don Carlos“, Verdi’ego, b) O matko moja, Moniuszki, odśpiewa p. Karol Laskowski, 6) Scherzo lis moll op. 39, Chopina, odegra p. Czajkowski; 7) a) Arja z op. „Zasłużony Joasi“, V. Masc’e’go, b) Zdradzona, pieśń, Luzzi’ego, odśpiewa panna Cetnarowicz; 8) a) Romans, Vieuxtemps’a, b) Dudziarz, Wieniawskiego, odegra p. Kulesz.

Początek o godzinie 8-mej wieczorem. —242r

(616) Dta ROTHEIM, wynalazca now. syst. wstawiania zębów sztucznych, przez urząd lekarski za najlepszy uznanego, leczycy choroby szcęk, zębów, plombuje i znieczula bólwyjęcia zęba, od 10r. do 6w. Królewska 37-

OBWIESZCZENIE.

Komora Mławska niniejszym ogłasza, iż w dniu 8 (20) Marca r. b. i następnych dni do zakończenia sprzedawane będą w tutejszej komorze, przez publiczną licytację towary skonfiskowane oszacowane razem na rs. 5.000, a mianowicie: jedwabne, wełniane, lina, bawełniane, materje, półaksamit, wstążki, herbata, cygara, nici, powóz na reserach i inne drobne towary. 678r

Tanio!

do sprzedania **Jabłko i Sok malinowy** Wiadomość: Nowo-Senatorska, w Fabryce Luster, Wł. Zachwałowicza. 1460

Do ulokowania 1461

Rs. 8,000, 7,500, 3,600

pierwsze dwie summy w połowie Kwietnia, ostatnia zaraz na Majątki Ziemskie w gub. Warszawskiej, po Towarzystwie.—Biurowo Komisowe Łęczyńskiego, Krak.-Przedmieście 6.

W Płudach

przy samym przystanku kolei Nadwiślańskiej w lesie Sosnowym **LETNIE MIESZKANIA**.—Wiadomość: Jerozolimka № 25, miesz. 15, rano do 2-ej i od 4 do 5-ej po południu.—Tamże do sprzedania z łatwą wypłatą **Kolonje i domki** w tymże lesie. 677

TANIO

Kozetka i dwa półfoteliki lamę kryte, weale nie używane, Okrycie na stół nowe z obszyciem, Dwie Suknie, popielata i granatowa, na osobę średniej tuszy i wzrostu, Kaftanik syberyjny krótkim krojem rs. 2, Okrycie rs. 3.—**Witcza** drugi dom od Marszałkowskiej № 17, lit. E. 3 piętro, miesz. 10. 1473

Ulica Chłodna Nr 8,

do wynajęcia od 1 Kwietnia 1882 r. 3 pokoje, przedpokój i kuchnia, 2 pokoje, przedpokój i kuchnia, z wszelkimi wygodami. 1461

Sklep o 4'ch otworach

narożny w domu № 793, na rogu ulicy Elektoralnej i Zimnej, do wynajęcia od 8-go Jana r. b., może być dodane i mieszkanie. — Wiadomość u stróża domu. 1467

!!!Złote Rybki!!!

Otrzymałem świeży transport złotych Rybek i nowe akwarium z fontanną i bez fontanny, sprzedaje po bardzo umiarkowanych cenach. Ulica Długa № 6, miesz. 6, w podwórzu. 1446

S. CRISTO.

Dla PP. Wojskowych

Mam honor zawiadomić, iż sprowadziłem wielki zapas baranoków i karakulów 1-go sortu, na czapki nowej formy, które sprzedają po cenie umiarkowanej, a także obowiązują się dostawiać czapki dla żołnierzy, po bardzo niskiej cenie.—**H. Herkman**, ulica Senatorska № 5. 1480

W drodze działów

Młyn wierzycie czynszowy w Chylcach i Osada uwłaszczona w Chylcach, 19 wiorst od Warszawy odległe, d. 31 Marca (12 Kwietnia r. b. sprzedane zostaną w III Wydziale Sądu Okręgowego Warszawskiego, gdzie, jak również u adwokata W. Suligowskiego, ulica Miodowa № 11, papiery przejrzeń i bliższą wiadomość powziąć można. 1469

MAGAZYN

Bławatów Zagranicznych

Jana Thonnes

SENATORSKA Nr 496.

urządził wyprzedaż towarów wysortowanych, wiosennych i letnich, którą rozpocznie od **Poniedziałku d. 6 Marca r. b.** 1463

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 15 (27) Marca r. b., o godzinie 11 rano odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy licytacja in plus przez opieczetowane deklaracje na czteroletnią dzierżawę miejsc na rzece Wiśle, pod urządzenie łaźni letnich od r. 1882 do końca r. 1885, a mianowicie przy prawym brzegu Wisły № 1 naprzeciw ulicy Szerokiej i b. Wejchanowskiej koszar; № 3 naprzeciw domu № 417a, przy lewym brzegu: № 5, przy stacji Nadzorey splawów na Rybakach, № 8, naprzeciw dawrego szlachu, № 9, przy młynie parowym; od rs. 50, za każde miejsce i za każdy sezon. Dó licytacji dopuszczeni będą wszyscy, bez względu na to, czy mają teraz lub nie, łaźni letnie.

Mający zamiar ubiegania się o takowe przedsięwzięcie, złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczetowane deklaracje, napisane na papierze stempowym ceny kop. 60, podług wzoru niżej zamieszczonego, wraz z kwitem Kasy miasta Warszawy na złożone w tejże Kasie wadium w ilości rs. 50, i na koszt ogłoszenia rs. 8, które nieutrzymującemu się przy licytacji zwrócone będą.

Warunki są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu kaźdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji:

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się wydzierżawić na lat cztery, miejsce na rzece Wiśle, pod urządzenie łaźni letnich, od r. 1882 do końca roku 1885, za sumę rs. N. N., kop. N. N., za każdy sezon (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom, w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie miasta Warszawy wadium w ilości rs. 50 i na koszt ogłoszenia rs. 8, przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. (wypisać miejsce zamieszkania).

Pisałem dnia N. N. (wypisać dzień, miesiąc i rok).

Podpisać wyraźnie imię i nazwisko.

-682-r

Najszybsza metoda kroju bielizny

żeńskiej, damskiej i dziecięcej z 15 tablicami rysunkowymi, a tak ułatwiona, że nawet same Panie będą mogły wycyzić się kroju;—wkrótce opuści prasę, z licznymi nowymi praktycznymi a gustownymi fasonami, jakie tylko w zakładzie tutejszym wychodzić mogą. Będzie to **pierwsze specjalne wydanie wyczerpującej nauki kroju bielizny** na pewnych ulepszonych zasadach opracowane przez

K. GŁODZIŃSKIEGO,

Nauczyciela specjalistę w układaniu metod kroju sukien i okryć damskich znanych zaszczytnie z wielu wydań, a przez tysiące osób w praktyce zastosowane. Wykład kroju i szycia bielizny rozpocznie się 15 Kwietnia r. b., w głównym moim zakładzie nauk kroju w Warszawie, Miodowa № 1, gdzie osobiście wykład prowadzę, również i w filjach, w Petersburgu, w Krakowie i we Lwowie.—Cena nauki kroju bielizny z szyciem rs. 13, metody rs. 2, koszt przesyłki pod opaską kop. 30. Usilnem moim staraniem będzie, ażeby i w tym kierunku nauki tak korzystnie, przysłużył się Sz. Paniom, jak metodą i nauką kroju sukien.—Wpisy na naukę kroju i szycia sukien i okryć jak dawniej tak i teraz przyjmuje się w zakładzie moim kaźdodziennie. 1484

Znaczný rabat dla PP. Właścicieli domów i dla Administracji

OBICIA PAPIEROWE

z fabryki „Victoria“ zalecają się doskonałym gatunkiem papieru zupełnie niebfulastego, starannością wykonania, doбором trwałością kolorów i cenach przystępnych.—**N.B. Fabryka „Victoria“ nie używa wcale Farb Anilinowych**, które jakkolwiek świetne na pozor, przedstawiają tę ważną i kosztowną niedogodność, że rozkładają się zbyt prędko pod wpływem światła i wilgoci.—**Jedyny skład w Warszawie, w Magazynie Francuzkim, przy ulicy Hr. Berga № 16.** —688-r—

NAŁĘCZÓW

Wody mineralne żelaziste, Hydroterapia, oraz kuracja Kumysowa.

Sezon letni od początku Czerwca do końca Września n. s.

Zakład obszerny i wytwornie urządony, w miejscowości odznaczającej się pod względem sanitarnym.

Kuracja odbywa się pod kierunkiem kilku lekarzy specjalistów.

Po bliższe szczegóły, oraz cenniki, można zgłaszać się listownie do **Zakładu Leczniczego w Nałęczowie** (kolej Nadwiślańska). r-685b

Kapitały różne są do ulokowania na domy w Warszawie, na 8%, a żądane są i na procent większy, na hypoteki dóbr i domów, oraz żadaniami są: **Wspólnik** z kapitałem od 15 do 20,000 rs., do fabrykacji ładunków rewolwerowych i gilz myśliwskich; tudzież **Wspólnicy** do innych podobnych przedsięwzięci, z mniejszymi i większymi kapitałami.—**Administracja Majoracka** z 8 folwarków, na lat kilkanaście do odstąpienia (potrzeba do takowej około 60,000 rs.); dobre **Dzierżawy** są wciąż poszukiwane.—**Oficjaliści, Ekonomiecy** i inni wszelkiego rodzaju do pomieszczenia; w **Biurowie komisowem** kaucjonowanem b. Rejenta J. Fedeckiego **Miodowa Nr 3.** r-671

SKLEP.

Z powodu wyjazdu jest do sprzedania Sklep Norymbersko-Galanterijnny. Róg ul. Świętokrzyskiej i Marszałkowskiej № 50. Tamże pozostawiono do sprzedania Szal francuzki za przystępną cenę. 1468

FORTEPIAN

z fabryki Kralla i Sejdlera, do sprzedania za Rs. 400.—Ulica Hoża № 32, na 2-m piętrze, miesz. № 6, od godz. 4—6 po południu. 1471

Dziewczynka

od lat 10 do 12, umiejąca czytać, potrzebną jest do nauki.—Wiadomość: Elektoralna № 10, w fabryce krawatów J. Rezenbauma.

Dom i Zabudowania

do sprzedania, z placem, z dwoma frontami niezabudowanymi od ulicy Brukowej i Namieśnikowskiej. Najlepszy w całej Pradze dla budowy domów, wszelkiej fabryk, młyna i łaźni, położony blisko wody.—Wiadomość: Praga № 380. 1470

Na Fabrykę Powozów i Stajnie

na kilkanaście koni potrzebny jest **LOKAL** zaraz lub od 1-go Kwietnia r. b. Kto ma taki lokal do wynajęcia, raczy zgłosić do kanteru wynajmu powozów, ul. Długa № 11.

Do sprzedania za bardzo przystępną cenę **Meble orzechowe**, mało używane, Garnitur brokatowy, 2 Szafy rozbitane, Szaika do bielizny, 2 Łóżka, Kozetka i 6 Napoleonek, Biurko o 5 szufladach, Lustro, Stolik do kart, Szeslang skórą kryty. Wieszadło i inne sprzęty.—**Marszałkowska № 49, w prawej oficynie, druga sień, na dole, mieszkania № 3.** 1486

50,000 Rs.

częściowo do ulokowania na hypoteki domów lub do dóbr ziemskich.—Wiadomość: Nowy-Swiat № 56, miesz. 15, od godz. 4—6. Pośrednictwo osób trzecich wyłącza się. 1485

Młoda Szwajcarka

poszukuje miejsca do dzieci albo do towarzystwa.—Wiadomość: ulica Mazowiecka № 5, miesz. 3, od godz. 4 po południu. 685a

Minogi, Węgory i Łosoś, Elbląskie,

nadeszły do

Handlu Win i Delikatesów

J. ROKOWSKIEGO,

NOWY-SWIAK № 68. 684r

Potrzebny jest

Wspólnik

z kapitałem Rs. 8,000 do 10,000, do nowo-urządzonego interesu, przy ulicy pryneypalnej.—Wiadomość w Agenturze Oskarzeń, Senatorska № 22. 686r

Poszukuje się do nabycia 1,500

Drzewek Akacji,

wysokości od 3—4 łokci w pieńku, z gruntu piaseczystego, z dobrymi korzeniami. Oferty złożyć: Oskragiełto w Warszawie, ulica Bieleńska № 19. 1482

Od 1-go Kwietnia, t. j. od kwartału r. b. potrzebni są: 1477

Lokaj, Młodsza i Kucharka,

Dobre świadectwa i rekomendacja z ostatniej służby są wymagane. Zgłosić się na ulicę Bracką № 10, m. 1, w rannych godzinach.

Majątek Ziemiński

jest do sprzedania, położony w bogatej ziemi **Proszowskiej**, odległy od Proszowia wiorst 7, 40 włók obejmujący, w tem lasu włók 10, dobrze gospodarowany. Cena 4 ty-siące rubli włoka. Może być i zamieniony na dom w Warszawie.—Bliższa wiadomość: ulica Bracka № 2, w kantorze sprzedaży węgla i drzewa, od godziny 1—3 po południu. 1476

Z powodu wyjazdu za granicę jest do sprzedania

DOM,

położony na jednej z głównych ulic Warszawy. Pożyczki amortyzacyjnej Rs. 45,000. Warunki kupna nader przystępne.—Wiadomość do godziny 9-tej rano i od 4—6 po południu, powziąć można u p. Szajewicza (Poletura), **Dzielnia № 11.** 1479

Spejalnie wykwalfikowany

Nadleśniczy-Agronom,

szlak, z chlubnymi rekomendacjami, obeznany dokładnie z całym gospodarstwem rolnem, jego wszelkimi przerobami i handlem, poszukuje posady; w **Biurowie komisowem** kaucjonowanem J. Fedeckiego, ulica **Miodowa № 3.** r672

Żyrandol paryzki,

bardzo piękny, masiv bronzowy, w ogniu złoty, dawnej roboty, do sprzedania za rs. 600. Wiadomość w kantorze loterii: ul. Marszałkowska № 56 (róg Rysiej), przy hotelu Maringe. 1376

Rs. 5 nagrody

otrzyma oddawca zgubionego **Fugitaresiku** skózanego ezarnego, w którym zapisywane były wydatki i zmiany pieniędzy. Na jednej z ostatnich stron jest kilka nazwisk wypisanych, a w kieszonce francuzka marka poztowa.—Nowy-Swiat № 47.—**Plater.** 1478

Nagrody Rs. 25

przyrzekam temu, kto wskaże nieprawnego posiadacza **Psa**, wyzła pontera, złotego, łapki i brzuch białe, na łbie gwiazdka białą.—Wiadomość na Długiej № 2. 1484

Korzystajcie z okazji!!

Wielka niebywała
Sprzedaż Towarów,
w znanym ze swej taniości

SKŁADZIE,
przy rogu ulic: Dzikiej i Nowo-
lipek, dom Brauna Nr 1,

gdzie sprzedawać się będą każdemu
niezbędne przedmioty, po cenach
dotychczas nietylko u nas, lecz nawet
zagranicą niebywałych,
a mianowicie:

KASZMIRY czarne wyborowe,
czysto wełn., 2 lok.
szerokie, po k. 70.

KASZMIRY kolorowe, cudowne
kolory, po kop. 70.

DIAGONALE czysto wełn. prze-
słiz., w najnow.
kolory, po k. 35

RYPY wełniane, w 20 kolorach,
po kop. 20 łokieć.

KASZMIRY long (nouveau), po-
podwójnej szer., po
k. 70, wszędzie rs. 1.20

KORTY wełniane dla dzieci i na
suknie, po kop. 25 łokieć.

KORTY czysto wełn., na damskie
suknie, paltociki i dol-
many, po kop. 75 łokieć.

KORTY czysto wełniane, 2 1/2 lok-
cia szerokie, na męskie
garn., po k. 90 łokieć.

OBRUSY białe i kolorowe, po
rs. 1 kop. 10.

SERWETY stołowe adamaszko-
we, za 6 sztuk rs. 1
kop. 80.

SERWETY deserowe, adamasz-
kowe, za 6 sztuk
kop. 60.

KOSZULE damskie, z wstawkami
i langietami, po k. 90

KRETONY zdrowia na koszule,
1 1/2 lok. szer., po
13 i 15 kop. łokieć.

CREASU pół-plótna, najtrwalsze-
go, po kop. 10, 12 i 13.

ATLASY kolorowe i czarne, po
kop. 70.

SIENNIKI gotowe, z angielskie-
go Drelu, po rs. 2.

i tysiące innych przedmiotów.
Obstalunki z prowincji będą
załatwiane z dotychczasową akuracjo-
nością i sumiennoscia.

Adres: IZ. HERTZ, Dzika,
dom Brauna Nr 1. 1294

JULJAN PENKALA

Właściciel Magazynu przy ulicy Senatorskiej Nr 4 w Warszawie,
ma honor zawiadomić osoby interesowane, że w Magazynie Bławat-
nym i konfekcji, odbywać się będzie począwszy od dnia 9 Marca
r. b. przez dni dziesięć

NIEZWYKLE WIELKA WYPRZEDAŻ

TOWARÓW WYSORTOWANYCH,

a mianowicie w MAGAZYNIE BŁAWATNYM:

Wielki wybór Wełn gładkich i fantazyjnych, Kortów, Flanek, oraz Zefirów, Kretonów i Satinek.
Wielki wybór resztek jedwabnych i półjedwabnych, TUDZIEŻ 100 SZTUK FULARÓW FANTA-
ZYJNYCH, (które kosztowały po rs. 30, a obecnie sprzedawane będą po rs. 13 za sztukę).

W MAGAZYNIE KONFEKCJI NIEPRAKTYKOWANIE WIELKI WYBÓR

Okryć damskich jak Mantil, Dolmanów, tudzież Paltotów gotowych, Sukień i Szlafroków.

Ceny również niesłychanie niskie lecz stałe.

r-616

OSTRZEŻENIE.

W celu usunięcia licznych naśladowań mojego błysz-
czu na obuwiu (szuwaksu), uzyskałem od Departamentu
dla handlu i przemysłu zatwierdzenie marki fabrycznej
w kształcie klucza i upraszam pp. kupujących w Warsza-
wie, jakoteż w Królestwie i Cesarstwie, aby przy naby-
waniu moich wyrobów, raczyli laskawą swą uwagę
umieszczoną na każdej etykie-
szej nieuczciwej eksploatacji

zwracać na mój podpis i markę
cie, bo tylko tym sposobem dal
koniec położyć można.

Oświadczam zarazem, że fabryka moja bezwarunkowo w żadnym stosunku nie pozostaje do istnie-
jącej drugiej mojego nazwiska i że wszelkie okłamywania jej pośredników, posłużą mi za podstawę do
wystąpienia przed Sądem Kryminalnym.

JAN SEYDLITZ,

właściciel 56 letniej fabryki błyszczu na obuwiu w Warszawie—**Królewska 25.**

Do nabycia:

najpodobniejszy portret **Kazimierza Bro-
dzińskiego**, jedyny z natury robiony, przed
jego odjazdem do Dreżna, gdzie umarł, (akwa-
relka). Zbiór **Rysunków** własnoręcznych,
obcych, dawnych **wielkich Mistrzów** zna-
komitej wartości, razem lub pojedynczo.—
Wilcza drugi dom od Marszałkowskiej, №
17, lit. E, 3-cie piętro, mieszk. 10. 1228

**Fabryka Kapeluszy Słomkowych,
Filcowych, Kwiatów i Piór.**

M. Tenenbaum i S. A. Goldflam.

Polecają się swym wyrobem na letni sezon
w wielkim wyborze, sprzedają wszelkie ga-
tunki Słomy, jakoteż Materiały dla fabry-
kacji kwiatów, po cenach znacznie zniży-
nych.—**Hurtowy skład: Nalewki № 15.**
**Detaliczny na Krasińskim placu w
starym Teatrze.** 1360

FOLWARK

rozległości wiosk 38 z lasem, położony przy
drodze żelaznej Nadwiślańskiej, w odległości
od jednej stacji wiorst 2, od drugiej wiorst 8,
z kompletnym inwentarzem, do sprzedania.—
Wiadomość powziąć można u p. Adwokata
przysięgi, Ferdynanda Wagnera, ul. Nowo-
grodzka № 3, każdodziennie od godz. 5-tej
do 7-mej po południu. 1279

Hotel

z pościelą, umeblowaniem, oraz pomieszcze-
niem na eukiernię i restauracją, do wydzier-
żawienia w Zakładzie Kąpielowym w Drużkie-
nikach.—Wiadomość na miejscu lub u wła-
ścicielki na Nowogrodzkiej ulicy № 18 lit. A,
mieszkania № 11. 1347

Siano.

Obowiązuje się dostarczać siano podług za-
dań, rocznie lub miesięcznie, po cenie umiar-
kowanej, nadbużne, drobne, zielone i bardzo
żyzne.—Wiadomość: ulica Leszczyńska № 7
domu, piętro 2, mieszkania № 9. 1354

Do najęcia od 1-go Kwietnia r. b. lub zaraz

Mieszkanie

w **Saskim ogrodzie**, nad zakładem ku-
mys, w gmachu giełdy, złożone z 3-ech pokoi
i kuchni. Urządzenie gazowe, pokoje wyso-
kie 15 stóp, widok na ogród i na ulicę Kró-
lewską, wejście z tejże ulicy i z ogrodu.—
Wiadomość u p. Lawdańskiego, zarządcy za-
kładem kumysowym. 1102

Bauer, Heintze i Synowie,

fabryka złota malarzkiego, egzystująca od
lat przeszło ośmdziesięciu w **Warsza-
wie, ulica Miodowa i Danielewiczow-
ska, № 495.** —935

Oddział pogrzebowy 550—r
przy Zakładzie B. Korpaczewskiego, Treba-
cka 4, urządza pogrzeby całkowite od 25 rs.
do najwspanialszych; sprzedaje trumny i wszel-
kiego rodzaju efekty po cenach fabrycznych.

Przerabianie Koszul

w najnowszych fasonach, oraz **obstalunki**
na **bieliznę**, z własnego i powierzzonego ma-
terjału, przyjmuje i wykonywa **tanio, szyb-
ko, i starannie** Magazyn Bielizny
J. KLOSS i S-ka. — **Ulica Nowo-
Senatorska № 4.** 1235

FORTEPIAN

bardzo mało używany, krótki, amerykańskie-
go systemu, z metalowym blatem, o 7-miu
oktawach, fabryki E. Kapsa, do sprzedania
za przystępną cenę. Obejrzeć można codzień
od godz. 11-tej z rana do 8-mej wieczorem.
Krakowskie-Przedmieście, domu № 36, mie-
szkania № 18. 1452

Na Zakład Fabryczny

jest do wynajęcia dwupiętrowa oficyna w któ-
rej są 3 sale po 30 łokci długie i 10 łokci
szerokie, wraz z mieszkaniem, od 1 Kwietnia
lub weześniej.—Wiadomość u właściciela pod
№ 920A/40A, przy ulicy Krochmalnej 1451

!!!Kupuje!!!

Drogie kamienie, Zegarki, Złota i
Srebra, na stopienie i do użytku.

Henryk Juwiler

Ulica Nowy Świat Nr 59, mieszka-
nia Nr 21. 32 r

Do odstąpienia

Dwa Krzesła

abonamentowe,

w pierwszych rzędach amfiteatru 1 piętra na
3 występy Modrzejewskiej.—Ulica Bracka №
2, u p. Orzechowskiej. —1459—

Z powodu przeprowadzki i wyjazdu.
Sprzedaję z mego Zakładu Stołarskiego, z do-
brego i suchego drzewa: 3 duże rozbierane
Szafy orzechowe, 6 Stołów kozetkowych orze-
chowych, 4 Biurka mahoniowe i orzechowe
i 2 Łóżka jesionowe na orzech polerowane.
Nowolipie № 54, w domu P. Rudolfa.
1362 **Józef Celler.**

OD KASZLU

i piersiowych słabości:

wyrabia Apteka J. Różyckiego na Pradze,
znany **Syrop i Ziółka**, które to wraz z prze-
pisem użycia w trzech językach nabyć mo-
żna za cenę: Syropu fiaska 50 kop. Ziółek
paczka 25 kop. —1080—

Są do sprzedania

FAETONY,

Wolanty, Bryczki używane i nowe, Dorożka
nowa. Ulica Śliska № 13. 1422

Potrzebna jest suma

Rs. 30,000.

Ubezpieczenie jaknajpewniejsze.—Adresy u-
prasza się składać w kantorze niniejszego
pisma pod lit. Z. Z. Z. 1335

